

VĚTRNÍK

březen - duben 2018 ročník LI.
ZPRÁVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Důležité kontakty:

Lucie Strnádková – starostka:

724 178 338, 723 092 451

Jaroslav Nechanický – místostarosta:

724 180 027, 605 976 887

Z redakce

Milí čtenáři,
veškeré informace, články a příspěvky týkající se vysokého muzea jsou umístěny na webových stránkách

<http://www.vysokenadjizerou.cz/vlastivedne-muzeum/os-1002/p1=1061>.

EM

Kalendář nejbližších akcí

23. dubna – **Zápis do 1. třídy** – Základní škola ve Vysokém nad Jizerou od 12.00 – 17.00 hod.

30. dubna – **Pálení čarodějnic** – řazení účastníků průvodu na nám. Dr. Karla Kramáře od 19.30 hod.

3. května – **Zápis do MŠ pro školní rok 2018/2019** – Mateřská škola ve Vysokém nad Jizerou od 9.00 – 13.00 hod.

Další plánované akce na měsíc duben nebo květen jsou „Uklidme Česko“, „Kuličkování v parku“ a „Pálení čarodějnic u bufetu U Zdeničky“. Termíny akcí budou upřesněny na webových a facebookových stránkách města, městské knihovny a plakátech.

Město Vysoké nad Jizerou a divadelní spolek Krakonoš, za podpory Libereckého kraje, vás srdečně zvou 13. – 14. července 2018 na oslavy k 100. výročí vzniku Československé republiky.

Zprávy z města

3. RM - 6. 2. 2018

RM schvaluje

- přidělit byt v č. p. 279 ve Vysokém nad Jizerou Filipu Tryznovi a Dominice Dvorské, zároveň pověřuje místostarostu města Ing. Jaroslava Nechanického projednáním této záležitosti a dále pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou podpisem nájemní smlouvy.

- nabídku MgA. Pavla Rolečka, IČ: 76350592, K Olšině 95, 530 09 Pardubice na provedení akce „Oprava Máriařkova kříže ve Vysokém nad Jizerou“ za cenu 108 400 Kč (konečná cena, zhotovitel není plátce DPH) a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou podpisem smlouvy o dílo.

- termín následujícího řádného veřejného zasedání zastupitelstva města dne 26. února 2018 a zároveň schvaluje předběžný program jednání.

- smlouvu o právu provést stavbu s Krajskou správou silnic Libereckého kraje na stavbu „rekonstrukce silnice III/2895 Roztoky u Semil – Helkovic“ při níž dojde k zásahu stavby na pozemky (vlastnictví města Vysokého nad Jizerou) ppč. 880/1, 880/3, 106/1, 881/1, 881/2, 866/3, 866/2, 119/2 a 866/6 v k. ú. Helkovic a zároveň pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou jejím podpisem.

- převod z rezervního fondu do fondu investic ÚCHR a PCH Vysoké nad Jizerou ve výši 285 000 Kč s tím, že finanční prostředky budou použity na nákup čelního nakladače a pořízení extrakčního setu pro operační sál.

RM doporučuje

- ZM schválit rozpočet města Vysoké nad Jizerou pro rok 2018.

RM bere na vědomí

- informace o zahájení kontroly z Ministerstva vnitra ČR zaměřené na rozhodnutí o poskytnutí dotace, identifikační číslo EDS 014D241007375 na novou CAS pro JSDHO Vysoké nad Jizerou (Tatra 815).

- informace o stavu vyřizování podaných žádostí o dotační prostředky na Ministerstvo pro místní rozvoj ČR (Podpora vybudování a obnovy míst aktivního a pasivního odpočinku a Podpora obnovy místních komunikací).

- informace o podmínkách vypsání Ministerstvem zemědělství ČR k dotačnímu programu v rámci poskytování dotací na udržování a obnovu kulturního dědictví venkova pro rok 2018.

- informace o možnosti podání žádostí o dotační prostředky z Dotačního fondu Libereckého kraje a zároveň pověřuje vedení města zpracovat žádosti o dotační prostředky z Dotačního fondu Libereckého kraje, konkrétně v programu 8.2 Podpora ochrany přírody a krajiny s účelem podpory Údržba a obnova drobných památek v krajině a v programu 2.1 Program obnovy venkova.

- informace o uzavření MŠ Vysoké nad Jizerou v době letních prázdnin v termínu od 17. 7. 2018 do 18. 8. 2018.

4. RM - 20. 2. 2018

RM schvaluje

- pronájem bytu 2+kk v domě s pečovatelskou službou paní Haně Hochmanové a pověřuje zaměstnankyni města Ivu Havelkovou sepsáním nájemní smlouvy.

- uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene - služebnosti na stavbu č. IĚ–12–2003496/15 – Vysoké nad Jizerou, centrum – kabelové vedení na 173 a 339 a ppč. 139/1, 1229/4, 1916/5, 2207, 2208, 2209, 2222/9, 2222/11, 2224, 2227, 2240, 2342/1, 2348/1, 2374/1, 2375 a 2378 v k. ú. Vysoké nad Jizerou, se společností ČEZ Distribuce, a. s. Děčín a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou podpisem této smlouvy.

- uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti na stavbu č. IP–12–4006635/VB/02 – SM, Vysoké nad Jizerou, Sklenařice ppč. 237/4 – kNN na ppč. 2494/1 v k. ú. Sklenařice, se společností ČEZ Distribuce, a. s. Děčín a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou podpisem této smlouvy.

- uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene – služebnosti a smlouvy o právu provést stavbu č. IV-12-4016022/VB/5, SM, Vysoké nad Ji-

zerou, ppč. 238/2, p. Fedorko – kNN, na ppč. 2228 a 2348/1 v k. ú. Vysoké nad Jizerou, ČEZ Distribuce, a. s. Děčín a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou podpisem smlouvy.

- smlouvu o spolupráci se společností WTW měřicí a analytická technika, s. r. o. Praha na rekonstrukci objektu č. p. 195 ve Vysokém nad Jizerou, zejména s ohledem na zajištění parkovacích stání pro uvedený objekt včetně výše sankce za nedodržení jejich vybudování a zároveň pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou vypracováním smlouvy a jejím podpisem.

- RM v souladu s § 102 odst. 2 písm. o) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, schvaluje účetní závěrku sestavenou k 31. 12. 2017 následujících příspěvkových organizací:

a) Mateřská škola, Věnceslava Metelky 323, Vysoké nad Jizerou

b) Základní škola, náměstí Dr. Karla Kramáře 124, Vysoké nad Jizerou

c) Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie, Dr. Karla Farského 267, Vysoké nad Jizerou.

RM bere na vědomí

- informace o nemožnosti podat žádost o dotační prostředky z MZe ČR na opravu altánku v parku.

- následující výsledky hospodaření příspěvkových organizací zřízených městem za rok 2017 a zároveň schvaluje následující převody hospodářských výsledků do fondů příspěvkových organizací:

- Mateřská škola, Věnceslava Metelky 323, Vysoké nad Jizerou:

hlavní činnost 43 832,19 Kč

hospodářská činnost 0,00 Kč

do rezervního fondu bude převedena částka 43 832,19 Kč

- Základní škola, náměstí Dr. Karla Kramáře 124, Vysoké nad Jizerou:

hlavní činnost -3 568,61 Kč

hospodářská činnost 25 686,17 Kč

do rezervního fondu bude převedena částka 22 117,56 Kč

- Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie, Dr. Karla Farského 267, Vysoké nad Jizerou:

hlavní činnost 5 998 597,51 Kč

hospodářská činnost 691 100,23 Kč

do rezervního fondu bude převedena částka 6 689 697,74 Kč

- výsledek šetření České školní inspekce Libereckého inspektorátu na stížnost Jany Hnykové z Roprachtic a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou, aby informovala stěžovatelku o výsledku tohoto šetření.

5. RM - 6. 3. 2018

RM schvaluje

- pronájem pozemku ppč. 316/1 v k. ú. Sklenařice panu Mgr. Tomáši Zunovi, Sklenařice 115, Vysoké nad Jizerou na dobu pěti let za cenu 1 000 Kč/ha/rok, zároveň pověřuje zaměstnance města Ing. Jiřího Bartoše vypracováním nájemní smlouvy a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou jejím podpisem.

- hodnotící komisi na vyhodnocení žádostí o přidělení příspěvků (grantů) z rozpočtu města za 1. pololetí 2018 ve složení: Ing. Tereza Fenclová, Bc. Vojtěch

Regál, Bc. Aleš Havelka, Ing. Markéta Zelinková a Eva Marková, DiS., a jejich náhradníků ve složení:

Ing. Jiří Bartoš, Mgr. Lucie Strnádková a Ing. Jaroslav Nechanický.

- zveřejnění výzvy na podání nabídky a k prokázání splnění kvalifikace na veřejnou zakázku malého rozsahu IV. kategorie číslo 2018001 na akci „Oprava místních komunikací ve Vysokém nad Jizerou II“.

- seznam obesílaných firem v rámci veřejné zakázky č. 2018001 na akci „Oprava místních komunikací ve Vysokém nad Jizerou II“.

- zveřejnění výzvy na podání nabídky a k prokázání splnění kvalifikace na veřejnou zakázku malého rozsahu III. kategorie číslo 2018002 „Oprava

altánku v městském parku ve Vysokém nad Jizerou“ a pověřuje zaměstnankyni města Ing. Terezu Fenclovou zajištěním zveřejnění.

- seznam obesílaných firem v rámci veřejné zakázky č. 2018002 na zhotovitele akce „Oprava altánku v městském parku ve Vysokém nad Jizerou“.

- dohodu o narovnání (provedení úhrady nájemného za část roku 2017) a doplatek k nájemní smlouvě NS 1470/00648 ze dne 29. 12. 2006 se společností Hotel Větrov, s. r. o. Vysoké nad Jizerou na provozování kanalizačního systé-

mu, kterým dochází k úpravě nájemného, a to ze současných 10 000 Kč bez DPH ročně na 30 000 Kč bez DPH ročně a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou jeho podpisem.

- uzavření smlouvy o právu provést stavbu „Zimoviště skotu na ppč. 2352/1, 2577, 2349/1 a 2377 v k. ú. Tříč, obec Vysoké nad Jizerou“ a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou podpisem smlouvy.

- uzavření smlouvy o právu provést stavbu „Rodinný dům včetně přípojek inženýrských sítí (voda, elektro), zpevněných ploch, likvidace odpadních vod na ppč. 231/1, 236/2, 236/4, 237, 246/2, 246/5, 1345 v k. ú. Stará Ves u Vysokého nad Jizerou, obec Vysoké nad Jizerou“ a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou podpisem smlouvy.

- poskytnutí příspěvku ve výši 1 000 Kč na rok 2018 Územní organizaci Svazu diabetiků ČR v Jilemnici, IČ: 49295179 a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou vyřízením této záležitosti.

- poskytnutí náměstí Dr. Karla Kramáře dne 28. 7. 2018 pro uspořádání akce Výšková prémie Liberecka – Motocyklová veteránská vyjížďka majitelů skútrů zvaných „prase“ a pověřuje místostarostu města Ing. Jaroslava Nechanického vyřízením této záležitosti.

- podání dvou žádostí o dotační prostředky z Dotačního fondu Libereckého kraje Programu č. 1.1 – Podpora jednotek požární ochrany obcí Libereckého kraje a pověřuje zaměstnankyni města Ing. Terezu Fenclovou a místostarostu města Ing. Jaroslava Nechanického jejich vypracováním.

- aby byli pověřeni zaměstnanci Vlastivědného muzea pro Vysoké nad Jizerou a okolí, aby v termínu do 31. 5. 2018, každý jednotlivě vypracovali dlouhodobou koncepci jeho fungování a dalšího rozvoje a zároveň pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou předáním pověření zaměstnancům muzea.

RM bere na vědomí

- informaci o vyhlášení výzvy k předkládání žádostí o přidělení finančních příspěvků (grantů) z rozpočtu města na I. pololetí 2018 na kulturní a sportovní akce, volnočasové aktivity, vzdělávání, činnost zájmových sdružení a místních spolků a na rozvoj a podporu cestovního ruchu a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou zveřejněním výzvy.

- informace o výsledku kontroly z Ministerstva vnitra ČR zaměřené na rozhodnutí o poskytnutí dotace na novou CAS pro JSDHO Vysoké nad Jizerou.

RM jmenuje

- komisi pro otevírání obálek a hodnotící komisi v rámci veřejné zakázky č. 2018001 na zhotovitele akce „Oprava místních komunikací ve Vysokém nad Jizerou II“ ve složení Ing. Markéta Zelinková, Ing. Jaroslav Nechanický a Ing. Tereza Fenclová a náhradníci Ing. Marcela Škodová, Ing. Marcela Králíková a Ing. Jiří Bartoš.

RM pověřuje

- starostku města Mgr. Lucii Strnádkovou, aby se dotázala Bc. Vojtěcha Regála, co znamená návštěva zaměstnanců Národního památkového ústavu ve vodojemu bez vědomí vedení města a co má s městským vodojemem v úmyslu činit.

Zastupitelstvo města 26. 2. 2018

ZM schvaluje

- zápis z veřejného zasedání zastupitelstva města ze dne 18. 12. 2017.
- rozpočet města Vysokého nad Jizerou pro rok 2018 jako schodkový o celkovém objemu 40 586 000 Kč s tím, že schodek rozpočtu bude pokryt finančními prostředky z minulých let, a to zůstatkem bankovních účtů z roku 2017 – položka 8115 – dle přílohy č. 4/b-I.
- dle svých kompetencí vyhrazených zákonem o obcích poskytnutí dotací, peněžitých a věcných darů dle návrhu rozpočtu na rok 2018 v příloze č. 4/b-II.
- rozpočet sociálního fondu města Vysokého nad Jizerou pro rok 2018.
- vyvěsit na úřední desku MěÚ záměr města prodat pozemek ppč. 2318/3 v k. ú. Vysoké nad Jizerou.
- odkoupení pozemku ppč. 319/2 v k. ú. Sklenařice za cenu 19 200 Kč od Yvety Jonové (1/2) a Martiny Hájkové (1/2) do majetku města a pověřuje Ing. Bartoše sepsáním KS.
- podání žádosti o dotaci na výměnu lamp veřejného osvětlení v okolí bytových domů (ulice Sadová, Sluneční) a v části ulice Dr. Karla Farského z Programu obnovy venkova Libereckého kraje a zároveň schvaluje vyčlenění vlastního finančního podílu na uvedený projekt.
- podání žádosti o dotaci na opravu drobné sakrální stavby – socha sv. Josefa na Barejtově kopci ve Staré Vsi z Dotačního fondu Libereckého kraje, program 8.2 Podpora ochrany přírody a krajiny.

ZM bere na vědomí

- plnění rozpočtu města Vysokého nad Jizerou k datu 31. 12. 2017.
- předložené zprávy kontrolního výboru ze dne 17. 1. 2018 a 5. 2. 2018.
- „Zprávu o činnosti Rady města Vysokého nad Jizerou za období od 23. 11. 2017 do 7. 2. 2018“.
- informace o investiční akci „Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie Vysoké nad Jizerou – přístavba a modernizace“ a žádá paní starostku, aby učinila všechno proto, aby ministerstvo zdravotnictví své rozhodnutí přehodnotilo.
- informace vedení města o situaci ve vysokém Vlastivědném muzeu.
- zprávu o přípravách Vysocké pouti 2018 konané ve dnech 4. a 5. srpna 2018.

ZM stanovuje

- že ve výdajové stránce rozpočtu nesmí být příkazcem operací překročen jím stanovený objem provozních a investičních výdajů dle jednotlivých paragrafů schváleného rozpočtu roku 2018 (v rámci paragrafů se změna v jednotlivých položkách výdajů povoluje).

ZM pověřuje

- v souladu s § 14 zákona č. 250/2000Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v platném znění, pověřuje účetní Ing. Terezu Fenclovou rozpisem rozpočtu do jednotlivých položek dle platné rozpočtové skladby dle přílohy č. 4/b-II, s termínem plnění – neprodleně.
- místostarostu města Ing. Jaroslava Nechanického aktualizací rozpočtového vý-

hledu v souladu se schváleným rozpočtem pro rok 2018 a jeho předložením na následující jednání zastupitelstva města.

ZM vyslovuje souhlas

- s uzavřením dohod o provedení práce mezi městem Vysoké nad Jizerou a Bc. Vojtěchem Regálem a Bc. Vladimírem Jindrou na zajištění Vysocké pouti 2018.

ZM neschvaluje

- vyvěsit na úřední desku MěÚ záměr města prodat pozemek ppč. 1727, 1728/1 a 1728/2 v k. ú. Sklenařice.

Schválený rozpočet města na rok 2018

Paragraf rozpočtu	Příjmy	Výdaje
Daně, poplatky a dotace celkem	21 903 136	
Ozdrav. hospod. zvířat		5 000
Cestovní ruch		125 000
Lesní hospodářství	1 000 000	400 000
Silnice		4 100 000
Ostatní záležitosti pozemních komunikací		130 000
Veřejná silniční doprava		115 560
Pitná voda	1 900 000	4 031 200
Odvádění a čištění odpadních vod	1 395 000	1 497 940
Ostatní správa ve vodním hospodářství	81 000	323 000
Předškolní zařízení		485 000
Základní školy		1 236 626
Knihovna	8 000	560 960
Činnost muzeí a galerií	145 000	1 516 260
Ostatní činnosti v záležitostech kultury	50 000	124 000
Zachování a obnova kulturních památek		120 000
Pořízení, zachování a obn.hod.míst.kult.,nár.pov.		435 600
Rozhlas a televize		14 000
Ostatní záležitosti sdělovacích prostředků	50 000	135 000
Zájmová činnost v kultuře		615 000
Ostatní tělovýchovná činnost		17 000
Využití volného času dětí a mládeže		310 000
Ostatní nemocnice		65 000

Bytové hospodářství	1 215 000	1 985 000
Nebytové prostory	870 000	365 000
Veřejné osvětlení		970 000
Pohřebnictví	100 000	105 000
Územní plánování		116 000
Komunální služby a územní rozvoj	200 000	7 113 200
Sběr a svoz nebezpečných odpadů		26 000
Sběr a svoz odpadu	355 000	470 000
Sběr a svoz ostatních odpadů	250 000	255 000
Péče o vzhled obcí a zeleň		1 370 420
Domovy pro seniory		525 540
Ochrana obyvatelstva		29 700
Bezpečnost a veřejný pořádek		130 000
Požární ochrana - dobrovolná část		1 515 000
Zastupitelstva obcí		1 551 775
Volba prezidenta		83 000
Činnost místní správy	55 000	3 281 089
Obecné příjmy a výdaje z finančních operací	2 500	435 000
Převody vlast. fond. v rozpoč. úz. úr.	123 000	123 000
Ostatní finanční operace	30 000	650 000
Finanční vypořádání minulých let		40 250
Ostatní činnosti	15 000	600 000
FINANCOVÁNÍ		
Zůstatek na bankovních účtech	10 848 364	
Uhrazené splátky dlouhodobých fin. pr.		2 483 880
Celkem	40 586 000	40 586 000

Komentář k rozpočtu

Rozpočet města pro rok 2018 byl sestaven a schválen s ohledem na celkové finanční možnosti dané zajištěním provozu města, jeho příspěvkových organizací (mateřská škola, základní škola), jeho organizačních složek (muzeum, knihovna) a dalších objektů (hasičské zbrojnice, bytové a nebytové hospodářství, vodovod, čistírny odpadních vod) stejně jako v předchozích letech **schodkově** (plánované výdaje jsou o téměř 8 365 000 vyšší, než plánované příjmy). Tento rozdíl je pokrytý zůstatkem na účtech města z roku 2017.

V rozpočtu je již počítáno se zapojením určitého objemu finančních prostředků na akce, na jejichž financování bude **město využívat různé dotační tituly**. Jedná se především o dobudování vrtu u vodárny a jeho napojení do systému vodovodní sítě. Dále by měla být zrekonstruována hasičská zbrojnice ve Tríči. Opět je vyčleněna větší částka na opravy **místních komunikací**, a to ve výši okolo 3 miliónů.

Nového povrchu by se měly dočkat tyto komunikace: zbývající část komunikace od náměstí k bytovkám, části komunikací ve Tříči (RD Bartoničkovi, RD Duštírovi), ve Staré Vsi okolo skladu ZD, ve Sklenařicích od hasičské zbrojnice směrem k Dolánkám a výjezd k RD Bogdányových a také od bývalého objektu VÚRV k RD paní Šrámkové. V průběhu roku se teprve uvidí, na co bude vyčleněná částka stačit. Další akcí by mělo být dokončení povrchu komunikace v ulici Lyžařská až po parkoviště v Šachtách, na které bychom rádi vybudovali in-line dráhu s odpočívadly. Postupně se také bude připravovat rekonstrukce „Starovačky“ ke Staré Vsi, kde se nejdříve bude muset vyměnit vodovodní řad. Dojít by mělo také k výměně dalších sloupů **veřejného osvětlení** v ulicích Sadová, Sluneční a Dr. Karla Farského.

Opomenut v letošním roce určitě nezůstane **městský park**, kde bude zejména provedena oprava altánku a dojde k úpravě povrchu na cestě mezi divadlem a hřbitovem.

V rozpočtu je dále počítáno s dalšími **opravami a údržbou městských budov** (výměna střešní krytiny na muzeu – část byty, další opravy v bytových domech, objektu muzea), **městského mobiliáře** (lavičky, autobusové zastávky ve Tříči, případné doplnění odpadkových košů) a **drobných sakrálních staveb** (Márinkův kříž, Pátkův kříž ve Staré Vsi, kaplička ve Staré Vsi).

V **grantovém fondu města Vysokého nad Jizerou**, ze kterého je možné na základě žádostí podávaných ve dvou kolech v průběhu roku 2018 čerpat prostředky z rozpočtu města na různé sportovní, kulturní, vzdělávací a obecně prospěšné akce a obecně prospěšnou činnost, byla pro tento rok vyčleněna částka 300 000 Kč.

Naprostou samozřejmostí jsou finanční prostředky vyčleněné na zachování tradičních akcí pořádaných městem, kterými jsou pálení čarodějnic, Vysocká pouť, Svatokateřinský trh, posezení se seniory. Zachovány jsou i nadále příspěvky na Krakonošův divadelní podzim, tělovýchovu a využití volného času dětí a mládeže.

*Ing. Jaroslav Nechanický,
místostarosta města*

Z města

Odpadové hospodářství ve Vysokém nad Jizerou

V neděli dne **13. 5. 2018** proběhne prostřednictvím SKS s. r. o. Jablonec nad Nisou **sběr nebezpečných složek komunálního odpadu**. Časy sběru jsou ve Vysokém nad Jizerou následující: Helkovice (u bývalé hasičské zbrojnice) 8.00 – 8.10, Stará Ves (u kontejneru velkoobjemového odpadu) 8.20 – 8.30, Horní Tráčky (u kontejneru) 8.40 – 8.50, Sklenářice (u hasičské zbrojnice) 9.00 – 9.10 a Vysoké nad Jizerou (u hasičské zbrojnice) 9.20 – 9.30. Tyto informace budou zveřejněny na webových stránkách města a na vývěsních tabulích v jednotlivých částech města. V systému odpadového hospodářství došlo od nového roku ke zpřísnění legislativy, a to zejména s ohledem na bezpečné nakládání při manipulaci a následné přepravě nebezpečných odpadů. Z tohoto důvodu již **nebude SKS Jablonec nad Nisou, s. r. o. v předem stanovený termín zajišťovat společně sběr a svoz použitého elektrozařízení**. Odebírat bude společnost pouze nebezpečné složky komunálního odpadu, **což není odpad z podnikání**.

V místě převzetí bude SKS Jablonec nad Nisou od původce odpadů (občan) vyžadovat identifikaci jednotlivých odpadů. Vzhledem k tomu, že se jedná pouze o odpad z domácnosti, předpokládá se originální obal výrobce – prodejce, kde bude jasně odpad identifikován podle originálního obalu. Výjimkou může být pouze motorový olej, který lze dobře identifikovat. Bez takto jasně označeného odpadu nebude svozová společnost oprávněna v rámci mobilního svozu odpad převzít.

Jelikož se nám blíží jaro a doba úklidu, tak Vám opakovaně připomínáme, jak je v našem městě nastaveno odpadové hospodářství. Těm, co se ho snaží dodržovat, **velice děkujeme**. Jelikož jsou však mezi námi i takoví občané (trvale bydlící i ti, co jsou v našem městě nejkrásnější zimy za rekreací), kteří nelikvidují odpad dle nastavených pravidel, byli jsme donuceni některá místa sloužící sběru odpadu začít **opakovaně monitorovat**. Je to hlavně z toho důvodu, že následná likvidace odpadu, který je např. v neoznačených pytlích, stojí město nemalé finanční prostředky.

Ing. Jaroslav Nechanický

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ ve Vysokém nad Jizerou od 1. 1. 2018

Vysoké nad Jizerou vytrvale motivuje své občany i návštěvníky k pečlivému třídění odpadů.

Směsný (dále netříditelný) komunální odpad odkládáme do plastových pytlů s logem firmy Marius Pedersen

- o objemu **60 litrů** **36 Kč**
- o objemu **110 litrů** **68 Kč**

Majitelé plechových a plastových popelnic využijí samolepicích kuponů:

- cena kuponu **68 Kč**

Velkoobjemového komunálního odpadu se občané mohou (za úplaty 70 Kč/110 l) zbavit na **Sběrném místě** ve Vysokém nad Jizerou u sila, ve Tráčkách a ve Staré Vsi po domluvě takto: ve Vysokém nad Jizerou je nutné kontaktovat zaměstnance města (Robert Nesvadba, tel. č. 724 180 022, Josef Tomíček 728 563 054), ve Tráčkách je kontejner otevřen v sobotu a neděli od 10.00 do 11.00

a ve Staré Vsi každou lichou neděli od 10.00 do 11.00.

Sběrné místo ve Vysokém nad Jizerou (rampa u hasičské zbrojnice) navíc nabízí občanům možnost bezplatného odkládání odpadů tříditelných a recyklovatelných, jako „použitá elektrozařízení“ (ledničky, mrazáky, sporáky, televizory, rádia, monitory, počítače, vysavače). Odevzdání těchto složek odpadu je **nutné bezpodmínečně** nahlásit zaměstnancům města.

Sběr nebezpečného odpadu je prováděn svozovou firmou SKS Jablonec nad Nisou, s. r. o. 2x za rok (květen, říjen).

Pro odběr drobného elektrozařízení je na sběrném místě ve Vysokém nad Jizerou instalován **červený kontejner** od firmy ASEKOL. Do tohoto kontejneru je možné odkládat veškerá drobná elektrozařízení z domácností a kanceláří (s výjimkou zářivek) – např. počítače a jejich příslušenství, tiskárny, kalkulačky, audiotechniku, telefony, baterie atd.

Pro třídění využitelných složek odpadu využíváme barevně odlišené plastové pytle, které jsou k dostání takto:

žluté – určené pro všechny plasty z domácností (přetisk **PLASTY Z DOMÁCNOSTI**) – za 3 Kč/1 ks;

oranžové – určené pro nápojové kartony (přetisk **NÁPOJOVÉ KARTONY**) – za 3 Kč/1 ks;

modré – určené pro papír (přetisk **NOVINY, ČASOPISY, KARTON**) – za 10 Kč/1 ks, papír je dále možné odkládat do kontejnerů modré barvy, které jsou umístěny na sběrném místě ve Vysokém nad Jizerou u hasičské zbrojnice.

Tyto pytle je nutné odevzdat na sběrné místo ve Vysokém nad Jizerou, Trávníč nebo Sklenářích u hasičské zbrojnice, v ostatních částech města vždy po domluvě se zaměstnanci města. Po dovybavení příslušnými klecemi bude toto umožněno také v Helkovicích a Staré Vsi.

**Sklo je nutné odevzdávat na sběrných místech takto:
do bílých zvonových kontejnerů sklo čiré,
do zelených zvonových kontejnerů sklo barevné.**

Kovy je možné odevzdávat na valník, který je k dispozici na sběrném místě ve Vysokém nad Jizerou u hasičské zbrojnice.

Pro třídění **PET-lahví** občanům i nadále slouží také velké kontejnery (žluté) na sběrných místech ve Staré Vsi, Trávníč a Sklenářích a v ostatních částech města (Vysoké nad Jizerou, Helkovice) vaky, tzv. bigbagy.

Pytle a kupony zakoupíte a obdržíte na níže uvedených místech:

Městský úřad ve Vysokém nad Jizerou (Iva Havelková, Ing. Tereza Fenclová), prodejna drogerie (Hana Šlaufová – pouze známky a pytle na komunální odpad), veřejné WC (Ilona Vránová – v sobotu od 8.00 do 13.00)

ZA LIKVIDACI VYPRODUKOVANÉHO SMĚSNÉHO ODPADU MUSÍŠ ZAPLATIT. VŠE, CO Z NĚJ VYTŘÍDÍŠ A ODEVZDÁŠ K RECYKLACI, PLATIT NEMUSÍŠ. TŘÍDĚNÍ ODPADU SE OPAVĚDĚ KAŽDĚMU VYPLATÍ.

Od paní starostky

Vážení a milí spoluobčané,
nezbývá mi než konstatovat, že **současná ekonomická konjunktura, na rozdíl od běžných lidí, investorům neprospívá.** Před pár lety nás strašili, že touhle dobou už všude budou roboti a zaměstnanci nebudou potřeba. Místo toho trpí město i firmy akutním nedostatkem lidí. Nový městský zaměstnanec Vojtěch Vondra odešel ve zkušební době, takže město zase někoho do pracovního poměru hledá. Vypsali jsme také první letošní veřejnou zakázku, a to na opravu hasičárny ve Tříčci, na kterou dostaneme více než 600 tisíc dotačních peněz. Bohužel nám však nedošla ani jediná nabídka, firmy se potýkají s nedostatkem zaměstnanců a mají nasmlouvanou práci na rok dopředu. Obeslali jsme firmy tedy znovu a snad budeme mít víc štěstí, a to nejen u tříčské hasičárny, ale i u ostatních investičních akcí, které bychom v roce 2018 chtěli realizovat.

Vysoká školka oslavila své čtyřicáté výročí. Paní ředitelka pana místostarostu i mě na oslavu konanou 23. února v podvečer pozvala, tak jsme přinesli malý dárek a předpokládali jenom nějaké krátké a formální setkání. Místo toho jsme se ocitli uprostřed veselého klubka zaměstnanců, bývalých i současných, co chvíli jsme s některou paní učitelkou vzpomínali na dobu před pětácti lety, nebo nám paní Naďa Šikolová vypravovala, jak se školka stavěla a co u toho bylo za patálie. Ani jsme se neohlédli a uteklo několik hodin. Takže – školce ještě jednou a veřejně moc a moc blahopřejeme, a to nejen k tomu, že je tam pořád aspoň padesát spokojených dětí, ale také k tomu, že se tam všichni bývalí zaměstnanci tak rádi vracejí.

Letošní **pálení čarodějnic** s občerstvením na hřišti a lampionovým průvodem se uskuteční jako vždycky 30. dubna. Za hřiště je samozřejmě za tím účelem možné vozit větve a dřevo, které můžeme spálit, ovšem od letošního roku skutečně pouze do čarodějnic. V květnu začneme prostor za hřištěm dávat do pořádku a vybudujeme zde street workoutové hřiště. Větve se pak po většinu roku budou uskláňovat jinde, přičemž o místě, kam je možné větve vozit, budete včas informováni. Děkujeme.

Mgr. Lucie Strnádková, starostka města

U příležitosti výročí založení republiky a k propagaci památek a osobností města ku prospěchu turistického ruchu, vydal obchod ŠNEKO novou magnetku do sběratelského projektu „Sestav si svůj svět“. Magnetka je již v prodeji za 30 Kč. Připravuje se také nová pohlednice a odznaky.

Martin Štěpánek

Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie Okénko z ústavu – Zimní a předjarní novinky

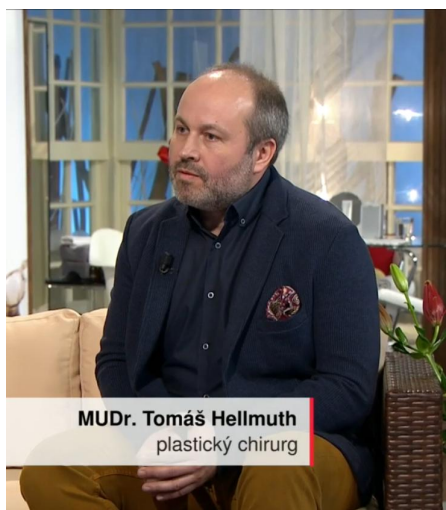

V minulém čísle jsme zveřejnili fotografie těžkého úrazu, které možná odvracely vaše oči ze stránek Větrníku. Dnes přinášíme obrázky příjemnější.

Vlednu MUDr. Jiří Paroulek na pozvání vládní humanitární mise odletěl na týden do Addis Abeby v Etiopii. Jako lektori kurzu v místní nemocnici (All Africa Leprosy, Tuberculosis and Rehabilitation Training Centre) spolu s MUDr. Tomášem Kempným operovali několik závažných úrazů, případů poúrazových stavů a nádorů. Mise byla úspěšná a všechny operace se i přes velmi skromné podmínky podařily. Dostali jsme z etiopské nemocnice děkovný dopis s vyjádřením, že pro všechny zúčastněné byla návštěva našich lékařů skvělou příležitostí k poznání. Lékaři rádi sdíleli své zkušenosti a předváděli nové techniky. Zlepšila se tak práce místních chirurgů, což posunulo nemocnici o stupeň výše. Nemocnice v Addis Abebě by s námi ráda nadále spolupracovala.

Začátkem února přijali pozvání do České televize v pořadu „Sama doma“ MUDr. Tomáš Hellmuth, který hovořil o druzích a příčinách onemocnění rukou, paní primárka MUDr. Alena Schmoranzová představila problematiku své odborné poradny zaměřenou na vrozené vývojové vady rukou a MUDr. Lucie Smrčko-

MUDr. Tomáš Hellmuth
plastický chirurg

MUDr. Lucie Smrčková
chirurg ruky
Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie

MUDr. Alena Schmoranzová
primářka Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie
předsedkyně České společnosti chirurgie ruky

vá se zaměřila na onemocnění „syndrom karpálního tunelu“. Byli jsme potěšeni, že se s prací našeho ústavu může seznámit široká laická veřejnost.

Ing. Marcela Škodová, ředitelka ústavu

Trnitá cesta k dotaci

Od doby, co jsme v zastupitelstvu před několika lety odhlasovali záměr provést přístavbu a modernizaci Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie, začali jsme se poohlížet po nějakém dotačním titulu. Od začátku totiž bylo jasné, že vlastními silami to nezvládneme. Osud nám naštěstí přál – paní poslankyně Mgr. Jana Pastuchová z Jablonce, která dodnes i k poslaneckému mandátu pracuje jako záchranářka, nám do nemocnice přivezla na návštěvu poslanca z Výboru pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny parlamentu České republiky. Paní primářka MUDr. Alena Schmoranzová seznámila poslance s místním lékařským uměním, a my ostatní jsme se zeptali na to, co vždycky všechny veřejné instituce trápí nejvíc, tedy na peníze. A byli jsme mile překvapeni. Poslanci nás upozornili, že ministerstvo zdravotnictví vypisuje dotační titul určený pro regionální zdravotnictví, a sice program evidenčního čísla 235D210 na podporu rozvoje a obnovy materiálně technické základny regionálního zdravotnictví.

Začali jsme tedy intenzivně připravovat podklady pro žádost o státní dotaci – podmínkou bylo kladné vyjádření všech zdravotních pojišťoven, dostatečné finance na krytí vlastního podílu na investici nebo třeba stavební povolení, což samozřejmě znamená dokončený projekt. S ministerstvem jsme celou dobu průběžně komunikovali a z jedné ze schůzek jsme si přivezli potvrzení o tom, že je pro nás připravena částka ve výši 60 milionů korun ze státního rozpočtu. K ní pak Liberecký kraj přidal další čtyři miliony ze svého rozpočtu. V září 2017 ministerstvo schválilo všechny předložené podklady a my jsme konečně mohli zažádat o registraci naší investiční akce. Ta nám dorazila jako vánoční dárek – avízo těsně před Vánoci, celý registrační dokument pak datovou schránkou 27. prosince 2017. Chyběla jen formalita – schválení předložené zadávací dokumentace, které mělo být záležitostí několika dnů. Namísto toho však přišla studená sprcha – dne 12. února 2018 nám ministerstvo zdravotnictví doručilo dokument nazvaný „Oznámení o vyřazení akce z programu“ (ukončení financování akce), který nám sděloval, že se ministerstvo zdravotnictví nebude na naší investiční akci podílet.

Oznámení o vyřazení z dotačního programu nás dostalo do nečekané situace, domnívali jsme se, že se na jaře začne stavět. Bez dotace nedokážeme přístavbu a modernizaci provést, proto bylo zahájeno další kolo jednání.

Dne 12. 3. 2018 jsme tedy my dvě a pan místostarosta navštívili Ministerstvo zdravotnictví ČR v Praze, kde nás osobně přijal pan ministr Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch. Jednání byla dále přítomna paní Ing. Helena Rögnerová, pověřená zastupováním náměstka pro ekonomiku a zdravotní pojištění. Oba nám vysvětlovali, proč došlo k vyřazení z projektu. Do programu „Podpora rozvoje a obnovy materiálně technické základny regionálního zdravotnictví“ byly prý zařazeny pouze dvě nemocnice, a to náš ústav a Nemocnice Vyškov. Další zdravotnická zařízení nedostala příležitost se přihlásit. Dále nebyly dle pana ministra vhodně a transparentně zvoleny parametry programu. Vzhledem k naší specializaci, které se nikdo v České republice na takové úrovni a v tak velkém rozsahu nevěnuje, a k celorepublikové spádovosti, nám pan ministr navrhl možnost přihlásit se do nově připravovaného dotačního programu s jiným zaměřením.

Den poté navštívil ústav pan ministr spolu s panem MUDr. Přemyslem Sobotkou, náměstkem hejtmana Libereckého kraje pověřeného řízením zdravotnictví. Hosté přijeli z výjezdního zasedání vlády v Libereckém kraji, na němž nás podpo-

řil pan hejtman Martin Půta ve svém programovém prohlášení a starostové okolních obcí. Široké spektrum naší činnosti včetně představení jednotlivých odborných poraden předvedla ve své prezentaci opět paní primářka MUDr. Alena Schmoranzová. Panu ministrovi jsme znovu předali „Investiční záměr“ přístavby a modernizace a pan ministr přislíbil finanční pomoc.

Další pozornost ústavu věnoval na svém zasedání dne 14. 3. 2018 Výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny ČR. Zástupci výboru vedle hodnocení významného postavení ústavu v českém zdravotnictví upozornili na to, že plánovaná podpora byla doporučena Ministerstvu zdravotnictví ČR již před třemi lety v dubnu 2015. Bylo poukázáno na nedostatky v práci ministerstva, protože veškeré naše přípravné práce a přihlášení do dotačního programu jsme prováděli podle pokynů úředníků ministerstva. Byly také odhaleny nevyjasněné vztahy mezi Ministerstvem zdravotnictví ČR a Ministerstvem financí ČR. Výbor ve svém usnesení uložil panu ministrovi se těmito problémy zabývat spolu s otázkou podpory ústavu.

Jak celá záležitost skončí? První dopad je ten, že letos stavět nezačneme. Z této situace musíme vycházet při objednávání pacientů a organizaci zdravotnického provozu. Podstatný aspekt vidíme ve skutečnosti, že pan ministr byl seznámen se specializací ústavu, jeho celostátní působností a významem v oblasti zdravotní péče i vzdělávání lékařů a fyzioterapeutů. Byl mu rovněž předložen náš „Investiční záměr“, který dosud neznal. Jsme opět na začátku další práce. Věříme, že pokud nikdo z nás ve svém úsilí o získání peněz nepoleví, ústavu se nakonec získání dotace v novém programu ministerstva podaří.

Mgr. Lucie Strnádková
starostka města

Ing. Marcela Škodová
ředitelka ústavu

Školní okénko

MŠ

ZÁPIS K PŘEDŠKOLNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ do MŠ Vysoké nad Jizerou pro školní rok 2018/19 bude probíhat 3. 5. 2018 (čtvrtek) 9.00 – 13.00 hod.

Upozorňujeme rodiče na povinnost přihlášení dítěte k zápisu k předškolnímu vzdělávání v kalendářním roce, ve kterém začíná povinnost předškolního vzdělávání dítěte (§ 34a odst. 2 školského zákona). Povinné předškolní vzdělávání trvá od počátku školního roku, který následuje po dni, kdy dítě dosáhne pátého roku věku, do zahájení povinné školní docházky (§ 34 odst. 1 školského zákona). Toto období je bezúplatné, zákonný zástupce hradí dítěti pouze stravné. Zákonný zástupce je povinen přihlásit dítě k zápisu k předškolnímu vzdělávání v místě svého trvalého pobytu – do spádové mateřské školy. Je-li přijato do jiné než spádové mateřské školy, oznámí tuto skutečnost ředitel této školy bez zbytečného odkladu řediteli spádové mateřské školy.

VÝROČÍ 40 LET MATEŘSKÉ ŠKOLY

Dne 23. února 2018 se v MŠ sešlo 35 bývalých a 6 současných zaměstnanců školy. Pozvání přijala i paní starostka a pan místostarosta našeho města Vysokého nad Jizerou.

Setkání bývalých a současných zaměstnanců se neslo v přátelském a veselém duchu, vzpomínalo se na milé, ale i na ne vždy lehké okamžiky – např. různé přestavby školy.

Účastníci oslav si prohlédli všechny zrekonstruované prostory školy, fotografie před a během rekonstrukcí, ale i staré školní fotografie dětí a zaměstnanců.

Snažili jsme se připravit pro zaměstnance pěkné a příjemné odpoledne, a to se nám, myslím, moc povedlo.

Šárka Štěpánková, ředitelka MŠ

Chtěla bych celému kolektivu MŠ poděkovat za moc hezkou oslavu 40 let. Byla jsem opravdu překvapená – na svůj věk vůbec nevypadá! Je krásně moderně vybavená (nábytek, okna, sociální zázemí...) Za tím není jistě jen spousta peněz, ale především píle, trpělivost a ochota celého kolektivu tvořit pro děti nádherné prostředí.

Staňa V.

Děkuji celému personálu MŠ za příjemně strávené odpoledne, kdy se mi podařilo vrátit se o 40 let zpátky. Všichni jsme zavzpomínali, popovídali, v doprovodu pí. ředitelky si prohlédli školku a ochutnali spoustu připravených dobrot.

Ještě jednou díky za pozvání! Lída Bucharová, bývalá učitelka

Ke konci února jsem měla tu čest zúčastnit se společenského odpoledne současných i bývalých pracovníků MŠ. Setkání to bylo velmi vydařené a dojemné. Prošli jsme si školku, ochutnali výborné občerstvení a zavzpomínali nad fotkami na vlastní dětství strávené ve zdejší školce. Akce se povedla, a tímto bych chtěla poděkovat celému personálu MŠ za příjemné posezení.

Eva Marková

K nejhezčím mým zážitkům patřilo setkání se všemi zaměstnanci po 40 letech. Někdo se již nepoznal, ale většina zůstala stále stejná – možná jenom o ta léta starší. Zavzpomínali jsme si při vyprávění příběhů z minulosti, a že jich nebylo málo. Povíдали jsme si i o současnosti. Při bohatém občerstvení a pěkném prostředí nám to uběhlo ani nevím jak.

Mateřské škole přeji hodně spokojených dětí i rodičů a celému kolektivu za vše ještě jednou děkuji.

Bývalá ředitelka MŠ Nad'a Šíkolová

Bylo mně velkou ctí být jedním z hostů na oslavě 40. narozenin naší mateřské školky. Velmi jsem se těšila na setkání s mnoha jinými maminkami a paními učitelkami, přála si vidět nové, soudobé prostředí školičky. Přišla jsem do zcela „nového dětského světa“, který je vytvořen s velkým vkusem, citem, kde barevnost prostředí probouzí v duši radost a pohodu. Školička je velmi krásná a útulná. Narozeninové setkání se všemi a velkolepé pohoštění je pro mě nezapomenutelné. Celému kolektivu školky přeji do dalších let mnoho úspěchů a pevného zdraví.

R.H.

Slavila 40 a je ještě krásnější než dřív. Ptáte se kdo? No přece vysoká školka. Všichni bývalí zaměstnanci byli pozváni na oslavy jejího výročí. Akce to byla zdařilá. Radost ze setkání po letech, prohlížení fotografií a vzpomínání nám vydrželo do pozdních večerních hodin. Díky za uspořádání této akce dnešnímu kolektivu MŠ. Tak za 10 let po oslavě 50. Už teď se těším.

J. Vitvarová

Jak jsme se vypravili na druhý konec Vysokého

Rády bychom se s Vámi podělili o krásné zážitky z únorové návštěvy místní mateřské školy. Paní ředitelka Štěpánková nám nabídla, že se můžeme s babičkami a dědečky přijet podívat do MŠ, a to 23. února při příležitosti Dne otevřených dveří. Je to již 40 let kdy sem nastoupily první děti. Zájem byl zpočátku veliký, ale vzhledem k tomu, že byl kdekdo v tento den nasydlý, tak jsme vyrazily dvěma auty se šesticí odvážlivců. Jak jsme zjistili, bacily se nevyhnuly ani školce a děti tu bylo také méně.

Měli jsme možnost nahlédnout do všech prostor. Děti tu mají opravdu krásné prostředí, všude čisto, útulno. Veliké množství obrázků a různých výrobků zdobí celý objekt. Děti byly moc šikovné, krásně nám zazpívaly za doprovodu klavíru. Návštěva nám rychle ubíhala, a když děti začaly svačit, tak jsme se s velikým poděkováním rozloučily. Ještě vám prozradíme, že s námi zde byl i pan Junek, který před dlouhými čtyřiceti lety pomáhal naší MŠ spolu s ostatními v rámci Akce „Z“ budovat. Babičky i dědečkové často vzpomenou, jak byli na výletě na druhém konci Vysokého.

Velice děkujeme za milé a vstřícné přijetí celému kolektivu mateřské školy a budeme se těšit na další společné akce. Něco se už opět rýsuje, ale nebudeme prozrazovat.

Za firmu ZDRAVOŠ PÉČE s.r.o. Žofie Kobrová a Jana Bartoničková

Rozhovor s ...

V letošním roce si připomínáme 40. výročí od postavení naší MŠ. Tuto událost nám připomněla nejen výstava v přízemí městského úřadu, ale i např. Den otevřených dveří, kdy si nejen obyvatelé Vysokého mohli přijít prohlédnout její prostory, vybavenost nebo změny od dob, kdy sami školku navštěvovali. Jako studentka pedagogické školy jsem zde vykonávala povinnou praxi, zdejší prostředí je mi blízké, a proto jsem si dovolila položit pár otázek současné ředitelce **Šárce Štěpánkové**.

Chtěla jste být vždy učitelkou?

Vždy jsem se v učitelském prostředí pohybovala, a tak to nějak přišlo samo. Práci s dětmi jsem měla a mám ráda.

Představte nám trochu vaši školku.

Naši MŠ lidé dobře znají. Dnes již navštěvují MŠ děti dětí, které sem již dříve chodily.

Za 40 let došlo v MŠ k různým změnám, stavebním úpravám, vylepšování interiérů, zahrady, ale o tom jsem již psala v posledním Větrníku. Stále se u nás něco děje, ale bez podpory prima kolektivu zaměstnanců by nikdy výsledek takový nebyl.

Jak je to u vás v MŠ s dvouletými dětmi?

Úkolem MŠ je doplňovat rodinnou výchovu a dítěti zajišťovat podnětné prostředí k jeho rozvoji a učení. Nyní se na mě asi mnoho maminek rozzlobí, ale můj osobní názor je takový, že dvouleté dítě do MŠ nepatří. Potřebuje maminku pro sebe, a ne velký kolektiv dětí okolo sebe.

V současné době máme ale tolik dětí, že stávající kapacita nám nedovoluje tyto děti přijímat.

A co říkáte na povinný poslední ročník v MŠ?

Ano, toto platí od 1. září 2017. Dle mého názoru slovíčko „povinný“ je trochu nešťastné. Kdo z rodičů nebude chtít dítě do MŠ dávat, vždy se tomu nějak vyhne.

Jinak si myslím, že každé dítě by mělo určitě absolvovat jeden rok předškolní docházky. To, že jde o rok bezprostředně před nástupem do školy, je nejlepším.

Pracujete v MŠ s integrovanými dětmi?

V současné době žádné takové dítě nemáme.

S jakými problémy se potýkáte?

Nemohu říci, že by naše MŠ měla nějaké problémy. Snažíme se spolupracovat s rodiči, místními spolky, ale i městem, které je nám finančním zázemím.

Co byste si přála do budoucna?

V první řadě to jsou spokojené děti a rodiče a nadále takové fajn učitelky a zaměstnance, které zde mám.

Dále bych se ještě chtěla zaměřit na dovybavení a úpravu školní zahrady.

Časem by školka potřebovala novou střechu. Po rekonstrukci topení máme také volný sklep, který se přímo nabízí k dalším aktivitám....no, ale to je v současné době hudba budoucnosti.

Přejeme paní ředitelce do dalších let strávených v mateřské školce mnoho elánu a neutuchající energie, se kterou vykonává toto krásné, leč náročné povolání.

Eliška Bochová a Eva Marková

ZŠ

Zápis dětí do 1. třídy

Zápis dětí do 1. třídy ZŠ Vysoké nad Jizerou pro školní rok 2018/2019 se koná v pondělí 23. dubna 2018 od 12 do 17 hodin. Zapisují se děti, které do 31. 8. 2018 dovrší šestý rok věku nebo starší.

Materiály k zápisu budou rodičům dětí, které navštěvují MŠ Vysoké nad Jizerou, předány prostřednictvím školky. Veškeré informace k zápisu včetně potřebných formulářů lze najít na webových stránkách základní školy <http://www.zs-vysokenj.cz/>.

R. Farská

Zimní aktivity a školní závody

Letošní zima bohužel příliš nepřála nejen lyžování, ale ani dalším zimním aktivitám, které jsme s dětmi absolvovali v jiných letech. Odpolední vycházky na běžkách se bohužel uskutečnit nepodařilo a bobovat vyrazily děti z prvního stupně

pouze ojediněle.

Ve druhé polovině ledna se povedlo zařadit lyžařský kurz sedmého ročníku. Pod vedením pana Jiřího Kučery, kterému tímto velmi děkujeme, a paní učitelky Jany Sajdlové žáci absolvovali 3 dny na běžkách a 3 dny na sjezdovkách. Celodenní výlet na Štěpánku se už ovšem, opět kvůli rozmarům počasí, uskutečnit nepodařilo.

Žáci osmého a devátého ročníku se před jarními prázdninami vydali bruslit do Lomnice nad Popelkou. Někteří sice tento sport vyzkoušeli úplně poprvé v životě, ale všichni se velmi snažili a bylo patrné jejich nadšení.

Zimní sezonu jsme zakončili tradičně školními závody v běhu a ve sjezdu. Závodů se zúčastnilo 29 běžců, 40 sjezdařů a 1 snowboardista. Počet závodníků bohužel značně ovlivnila chřipková epidemie, která dalším zájemcům účast znemožnila.

Běžeckou trať pod Kramářovou vilou se díky neočekávané sněhové nadílce povedlo panu Pavlu Šaldovi perfektně připravit. Na okruhu dlouhém 800 m žáci bojovali volnou technikou. Závodníci se snažili ze všech sil, některé přišli podpořit spolužáci i rodiče. Atmosféra byla báječná a zde jsou výsledky.

	1. místo	2. místo	3. místo
1. a 2. třída dívky	Horáčková Veronika	Knopová Adéla	Vacková Amálie
1. a 2. třída chlapci	Petřina Zdeněk	Patera Štěpán	Hájek Vít
3. a 4. třída dívky	Ďoubalíková Natálie	Burgermeisterová Lucie	Francová Karolína
3. a 4. třída chlapci	Patera Kryštof	Bartoň Metoděj Michael	Špidlen Lukáš
5. a 6. třída dívky a chlapci	Holohlavská Ema	Novotný Mikuláš	Števlíková Veronika
7. - 9. třída dívky a chlapci	Šíkola Jindřich	Sláma Daniel	Šíkola Marek

Sjezdařské závody se tradičně konaly v lyžařském areálu Šachty, opět za vydatné podpory rodičů a spolužáků a výsledky jsou následující.

	1. místo	2. místo	3. místo
1. a 2. třída dívky	Novotná Johana	Paterová Michaela	Patočková Karolína
1. a 2. třída chlapci	Šilhán Jan	Zemánek Vojtěch	Patera Štěpán
3. a 4. třída dívky	Josífková Amálie	Ďoubalíková Natálie	Čumová Anita
3. a 4. třída chlapci	Dušítra Vít	Patera Kryštof	Zemánek Lukáš
5. a 6. třída dívky a chlapci	Novotný Mikuláš	Morávek Tomáš	Holohlavská Ema
7. - 9. třída dívky a chlapci	Šilhán Petr	Hruboš Adam	Dušítrůvá Tereza
Snowboard dívky a chlapci	Šlauf Václav		

Obě dvě výše zmiňované akce se báječně vydařily, za což je třeba poděkovat panu Pavlu Šaldovi, zástupci Tělovýchovné jednoty Vysoké nad Jizerou, který se

postaral o organizaci obou závodů, a i všem ostatním, kteří v jejich průběhu pomáhali. Je třeba také zmínit lyžařský areál Šachty, který nám poskytuje útočiště nejen pro závody, ale i každoroční lyžařský kurz. Děkujeme a skoli!

Fotografie z výše uvedených akcí můžete shlédnout na webových stránkách školy.

L. Burgermeisterová

ISS

Martin Kostecký – náš výborný žák a vicemistr světa

Ztělesněním toho, jak lze skloubit úspěšné studium s úspěšnou sportovní kariérou, je žák naší školy Martin Kostecký. Martin ví, co chce a kam směřuje. Má plán a odhodlání, a především spoustu silné vůle. Jak říká, škola je priorita, sport hned o krůček za ní. Ve škole se mu daří, chystá se na naší škole pokračovat v nástavbovém studiu a sportovní svět dobývat s minimálně maturitním vysvědčením „v kapse“. Zatím má našlápnuto více než dobře. A kromě toho, že žáci jako on jsou takzvaně „za odměnu“, je Martin i velkou motivací a vzorem pro ostatní.

Martinovi učaroval velmi náročný sport – silový trojboj, neboli powerlifting. Trénuje a závodí za semilský tým Powerlifting Animals Semily. K jeho největším loňským úspěchům patří úspěšný start na listopadovém mistrovství ČR v mrtvém tahu ve Varnsdorfu, kde se stal vicemistrem České re-

publiky v mrtvém tahu v kategorii Dorostenci T II. - 90 kg RAW s výkonem 260 kg. Na mistrovství světa 2017, které proběhlo v září v Trutnově, se stal vicemistrem světa v kategorii Dorostenci T II. - 90 kg RAW a vicemistrem světa v mrtvém tahu kategorie Dorostenci T II. - 90 kg RAW, také s výkonem 260 kg. Martin je zároveň držite-

lem národního rekordu v mrtvém tahu.

Martin závodí a reprezentuje Českou republiku v silovém trojboji a jeho silnou stránkou je mrtvý tah. Loňské mistrovství světa bylo jeho prvním vystoupením na takovéto soutěži, a na tento rok Martin plánuje start na mistrovství světa, které se bude konat v Maďarsku.

Martinovy tréninky jsou velmi náročné, někdy trvají až tři hodiny. Také si musí hlídat váhu, aby se nepřehoupla přes 90 kg. Jak sám říká: „Powerlifting je pro mě srdcová záležitost, chci trénovat, závodit a reprezentovat naši zemi.“

Martinovi budeme všichni držet palce i při březnovém republikovém finále odborné soutěže Automechanik Junior, kam se nominoval z krajského kola v Liberci.

Bc. Pavla Garwoodová

Exkurze na výstavu Motosalon 2018

Časně ráno 8. března vyrazila skupina žáků studujících obory se zaměřením na jednostopá vozidla do Brna, aby zde navštívili největší tuzemskou motocyklovou

výstavu Motosalon. Díky tomu, že naše škola získala VIP vstupenky, jsme se mohli výstavy zúčastnit již v dopoledních hodinách, které byly vyhrazeny pouze pro novináře a odborníky. Tím pádem se ve výstavních halách nacházelo pouze minimum návštěvníků a my měli všechny motocyklové novinky roku 2018 téměř jenom pro sebe. Mohli jsme je dokonale prozkoumat a nafotit, nebo se seznámit se zajímavými lidmi – jako např. s Pepou „Sršněm“ Šilerem, který pro TV Prima natáčí svérázné motocyklové testy. Příjemným překvapením byla situace, kdy nás na stánku největšího světového výrobce motocyklů, japonské firmy Honda, přivítal v roli odborníka a průvodce expozicí náš bývalý absolvent Michal Poslt. Pro vyučující oboru se jednalo o určitou satisfakci a milé zjištění, že žáci naší školy to mohou „dotáhnout“ na opravdu hodně vysoké pozice.

Ing. Petr Holata

Církev

Římskokatolická farnost Vysoké nad Jizerou

Velikonoce 2018

Pascha se slavila po prvním jarním úplňku na památku osvobození židovského národa z egyptského zajetí. Podle biblického Starého zákona bylo v tomto čase oslav povinností, aby se v každé rodině (či spíše při společné oslavě několika židovských rodin) obřadně zabil a upekli rituálně čistý beránek, který se jedl s nekvašenými chleby. Později se tento svátek slavil každoročně na jednom místě - ve velesvatyni, kde byla ve slitovnici složena archa úmluvy - jako smírná oběť za hříchy. Lidé v tomto shromáždění vyznávali svá provinění a velekněz je pokropil krví z obětního kozla a pokropil i slitovnici (schránu na atributy Boží přítomnosti) na znak usmíření. To byla starozákonní vnější smírná oběť podle smlouvy s Abrahámem.

Velikonocům předchází čtyřicetidenní doba svatopostní. Jedná se o přípravu na Velikonoce, liturgicky se určují od Květné neděle, postupují Zeleným čtvrtkem, Velkým pátkem a Bílou sobotou. Každý den svatého tridua má své vlastní téma. Ježíš je ústřední postavou dramatu obětování svého života. Cílem této oběti neby-

la smrt z důvodu lidského pochybení, ale vzetí na sebe sama Božího záměru. Bůh skrze svého jednorozenného Syna se obětoval jednou provždy za celý svět. Tím ztratily svůj význam zápalné starozákonné oběti. Jen Božská oběť oprostila lidstvo z poroby padlého člověka a celého tvorstva. Velikonoce se tak stávají vítězstvím nad smrtí, skrze níž člověk biologicky zaniká, ale podle principu Ježíšova Vzkříšení přechází do jiné formy, to jest vstupu do Boží přítomnosti.

Ke dnům velikonočního pokoje celému městu a každému osobně přeji vykročení k opravdovému životu.

R. D. Milan Matfiak

Pořad římskokatolických velikonočních bohoslužeb 2018:

Zelený čtvrtek: 17.30 hodin;

Velký pátek: 17.30 hodin;

Bílá sobota: 20.00 hodin;

Velikonoční neděle: 10.00 hodin.

Církev československá husitská

Zdařilé pásmo ve sboru CČSH

Ve sboru ThDr. Karla Farského se 4. března 2018 od 16. hodiny konalo pásmo poučných a vtipných příběhů zbožných chasidů z Haliče, proložených židovskými písněmi v cyklu „Zastavení na cestě života...“, s názvem „Příběhy proti smutku“. Účinkovali: Václava Benešová, Jiří Bílek, Tibor Hájek, Magdalena Jarošová a Václav Myslivec. Uvedl je bratr farář Vladimír Hraba. Tucet návštěvníků načer-

palo poučení a povznesení z moudrosti dávných rabínů a po krásném zážitku jsme se ohřáli a občerstvili výborným teplým čajem i dobrotami v zimní modlitebně. mlj

Zpráva z diakonie Broumov

Jarní sbírka ošacení, textilií, hraček a obuvi je z technických důvodů **pozastavena**.

Prosíme Vás, vezměte tuto zprávu na vědomí a na schodiště sboru ThDr. Karla Farského nic nevozte, ani neodkládejte!

Opětne obnovení sbírky včas oznámíme.

Alena Kučerová, předsedkyně rady starších CCŠH

Z historie

Jarka a divadlo

S divadlem jsem přišel do styku velmi brzy. Maminka hrávala ve Vysokém ochotnické divadlo. A tak mě vodila vždy v neděli odpoledne (v době zimní) na představení loutkového divadla. Na to jsem se vždy moc těšil.

No, a když jsem chodil do III. třídy, tak jsme se přestěhovali do divadelní budovy, kde naši získali místo domovníka. A to jsem už tedy plně propadl do divadelního dění. A k Vánocům ve IV. třídě jsme s bratrem dostali velmi pěkné domácí loutkové divadlo. Koupili jsme divadelní knížky a pěkně jsme hráli ještě s jinými kamarády. Bývala u nás plná světnice dětí, ale maminka to klidně snášela, přála nám té radosti, a tak nás stále více přiváděla a zasvěcovala divadlu.

Na jevišti jsem poprvé vystoupil někdy ve IV. třídě. To hráli ochotníci hru *Ko-mediant Hramecký* a já jsem tam hrál nějakého nuzáka s berlemi. Nic jsem nemluvil, ale byl jsem pyšný, že jsem mohl vystoupit na opravdovém jevišti a v opravdové divadelní hře.

Před tím s kamarády Václavem Hladíkem, Karlem Bartoníčkem, Karlem Mařatkou i jinými jsme hráli divadlo sami pro sebe nebo pro jiné děti, třeba na dvorku divadla nebo v parku. Hry jsme si sami vymýšleli podle různých pohádek, nebo jsme se naučili krátké hry, které byly otiskovány v různých dětských časopisech.

Ke skutečnému hraní jsem se dostal ve II. a IV. třídě měšťanské školy. To jsem sám režíroval školní představení *Kdo uteče, vyhraje*. Byla to pěkná, dětská hra. Naučili jsme se role výborně, zcela z paměti, takže ani nápověda nebyla potřeba. Divadelní hru jsme hráli jako žáci školy, ale dělali jsme si vše zcela sami, ze školy nám nikdo nepomáhal. Kulisy postavil tatínek a líčení provedli také ochotníci. Divadlo se velmi líbilo a my jako herci a účinkující jsme byli spokojeni. V tomto roce jsme také ještě provedli školní besídku s programem. Toho se zúčastnili i žáci jiných tříd a vypomáhali také učitelé, ale my jsme si svůj program připravili sami za bohatého přispění pana Jana Kůrky, československého faráře ve Vysokém, který nám zveršoval školní příběhy a my jsme je pak předvedli jako *Kocourkovští učitelé*. Měli jsme s tím takový úspěch, že jsme byli pozváni do Jablonce nad Jizerou na dětský den a tam jsme zpívali to, co jsme měli na besídce ve Vysokém.

Povzbuzení tímto úspěchem jsme provedli podobnou besídku ve IV. měšťance.

Měla velmi pěkný a hodnotný program, hra na housle, klavír, básně a zase nová verze *Kocourkovských učitelů*, opět text zveršoval Jan Kůrka. A v květnu 1938 jsme hráli divadelní hru *Buď připraven*. Byla to velmi pěkná hra ze skautského života se zpěvy. Vše jsme nacvičili opět sami. Roli Zusfesova s námi velmi obětavě hrál ochotník Josef Špika. To bylo opravdu krásné představení hrané v těžké době hrozící války. Hra končí písní „Stále buď připraven“. Hráli a zpívali jsme s takovým citem, že při této závěrečné písni lidé v sále povstali a mnozí měli slzy v očích. No a netrvalo dlouho, na podzim téhož roku došlo ke známým událostem – obsazení pohraničního území německým vojskem. To byla tedy naše poslední školní práce. Rozešli jsme se do různých končin a všichni jsme se zase sešli až po 30 letech v roce 1968 na srazu spolužáků ve Vysokém.

V době školní docházky jsme ještě s jinými kamarády a kamarádkami účinkovali dvakrát jako tanečníci v operetách hraných vysockými ochotníky. To bylo velmi pěkné a pamatuji se, jak důležité jsme brali tuto práci.

Pak jsem také hrál několikrát na housle při operetách, které se ve Vysokém hrály během válečných let. Bylo to však značně obtížné, protože jsem studoval na reálném gymnáziu v Jilemnici a po jeho uzavření na reálném gymnáziu v Nové Pace, takže domů jsem pak jezdil jen na sobotu, neděli. A to bylo velmi málo času.

V této době jsme se rozhodli, že sehraje, sami mladí, divadelní hru. Vybral jsem historickou hru *Caesar* z pentalogie *Polobozi* od Fr. Zavřela. Cvičili jsme pouze v sobotu večer a v neděli, jindy jsme se nemohli sejít. Divadlo jsme ale nacvičili opravdu výborně – bezvadně sehráli, udělali jsme též zcela nezvyklou dekoraci. Hráli jsme já a bratr, Karel Bartoníček, Anina Bartoníčková, Standa Škoda,

malý Láda Špika, Josef Neřuka. Provedení mělo mezi obecnstvem veliký ohlas. Když pak koncem války byl vydán úplný zákaz, dostali jsme ještě narychlo povolení opakovat *Caesara*. Pamatuji se, jak mi Karel Bartoníček telefonoval do Nové Paky, kde jsem byl totálně nasazen v továrně Daimler-Benz, že v neděli se bude hrát, abych určitě přijel! Protože to bylo vše s velkým spěchem a kroje jsme měli z Liberce od Vichrové, jel tam na kole Karel Bartoníček a Václav Hladík. Liberec byl v Sudetech, jeli proto německým krajem, ale vše dobře dopadlo a kroje přivezli. Při rozbalování se ovšem zjistilo, že vše je v pořádku, ale není zvláštní oblek pro hlavní roli Caesara. Tak tedy maminka ještě honem sháněla a připravovala z naší divadelní šatny, takže když jsem v sobotu navečer přijel z Paky, bylo už vše v pořádku, konala se zkouška a v neděli jsme za veliké účasti hráli naposled za německé okupace. Další divadelní představení se uskutečnilo až v roce 1945 po osvobození.

Tehdy v těch těžkých dobách německé okupace jsme pilně pracovali na českém divadle, udržovali jsme dobrou partu, mohli jsme spolu mluvit beze strachu, měli jsme dobrou zábavu, a přitom jsme ještě připravovali dobrou českou zábavu pro široké obecnstvo. Bylo to těžké, bylo dosti strachu, ale vždy bylo také dosti družné zábavy.

Divadlo se hrát nesmělo, ale my jsme se přesto scházeli, rokovali a připravovali a začali jsme nacvičovat divadlo Franka Tetauera *Zpovědník*. Krásná historická hra. Vždy v neděli se konala zkouška a přitom jsme také uvažovali a rozvažovali, jak to asi vše bude, až válka skončí a bude opět svoboda. Nikoho ani nenapadlo, a taky ani jednou nepřišla na přetřes otázka, že by Německo mohlo zvítězit a že by tedy naše samostatnost definitivně a snad navždy skončila. Všichni jsme pevně věřili, že už to nemůže dlouho trvat a bude se nám žít opět radostně a vesele.

A těsně koncem války, v květnu (3. 5.) 1945, byla divadelní budova značně poškozena pancéřovou pěstí, kterou vystřelili ze zahrady Němci, kteří z Jablonce nad Jizerou postupovali na Vysoké. Na budově visely státní československé vlajky, ty jsme museli hodit na zem a pak nás odvedli na náměstí, kde jsme stáli v řadě na jedné straně a proti nám pak řada po zuby ozbrojených členů Hitlerjugend, kteří ještě navíc, asi pro větší kuráž, byli značně posílení alkoholem. Nebylo to nic příjemného, nikdo nevěděl, jak to dopadne.

A nebyť semilského německého hejtmana Schiepla, dopadlo by to asi velmi špatně. Asi po 2 hodinách bylo všem přikázáno, abychom se vrátili domů a byl nařízen zákaz srocování a zákaz vycházení po 20. hodině. Někteří řemeslníci (ševci – krejčí) v počtu asi 10 lidí byli odvezeni do Harrachova do hotelu Krakonoš, kde měli opravovat vojenské boty a uniformy. Dlouho to však netrvalo, neboť za několik dní vypuklo povstání v Praze a nastalo pak konečně toužené osvobození.

Na zahájení nové divadelní sezóny v osvobozené republice byla opět sehraána hra *Paní Mincmistrová*. Byly proslovy, sál zcela zaplněn a všude velká radost. A to jsme už připravovali uvedení hry *Zpovědník*. Tato hra v mé režii se opět velmi vydařila a hráli jsme ji pak ještě dvakrát v Jablonci nad Jizerou, kde jsme čistý výnos věnovali tamnímu ochotnickému spolku, který za německé okupace přišel o všechny písemnosti i všechny knihy, takže začínají prakticky úplně od samého počátku. V této hře hráli také Václav Hladík, Karel Metelka, Standa Škoda, Karel Bartoníček, Anna Bartoníčková, Josef Hejral – tedy opět samí mladí. Každá naše

hra byla nejen výborně nacvičena a provedena, ale začali jsme také provádět novou dekoraci. A tak lidi byli vždy plně spokojeni a sál byl vždy plný.

V této poválečné době jsme začali uvažovat o přístavbě divadla směrem do parku po celé šířce dosavadní budovy a prodloužení asi 6 metry. Vše bylo dojednáno. Ale starí ochotníci měli zase strach, aby se znovu neudělaly dluhy, kterých se spolek zbavil teprve ke konci války. A tak z toho sešlo. Je to velká škoda. V této době by se přístavba realizovala celkem snadno, ochotných lidí bylo také dost a dluh by se zaplatil velmi brzy. No, stalo se, stalo. Od této doby se ještě několikrát začalo uvažovat o přístavbě, ale to už byly značné potíže. I v poslední době se vzhledem k pořádaným přehlídkám opět připravuje přístavba, už se o tom jedná asi 10 let a stále se nic neděje.

Podle rukopisu zpracoval Pepa Hejral

Príspevky čtenářů

Poudačka vo malým a veľkým prdu

Bejval u nás dědek, všichni mu říkali Josef. Dál nevím, snad Bartoníček, Vodseďálek nebo Ďoubalik nebo jak se tak vokolo Nemrátova lidi menujou. Doma měl bábu co ho furt komandovala, a aby nedávala hubě nažrať nadarmo, tak s ní vod božího rána až do večera klapala. Tak holt ten náš soused Josef trávil celý dni sečením trávy pro králíky, nebo se uklidil do stodoly a vobčas s něčím majznul, jako že tam cosi čudluje.

Dědkoj ale zle nebylo, vona taky měla v perdeli voves a furt někam rajzovala. Jennou s babama ze statku k móři, podruhý zas na vejlet na Moravu a tak dál. Nejradš ale jezdila do Prahy, kde měli vdanou dcéru. Taková vobyčejná rodina, zeťák inženýrskéj, dva haverlanti a byt v paneláku na samým konci Prahy. Vobčas i k rodičům zajeli a děcka nim vozili na prázdniny. To ale bylo bábě málo, a tak je jezdila vizityrovat, co jen se do nich vešlo. Toť se ví, tu svou hubu doma nenechávala! Zeťák kvůli tomu začal chodit do hospody, né že by pil nebo karbanil, ale jen tak v sebevobraně!

Jennou přišlo k tomu, že se bábě trochu vomklo, pochroumala si nohu, a tak dědkoj poudá, „Josef, nakopej čerstvý bandory a stáhni králíka, zejtra pojeděš k mladejm místo mě!“

To von už vědál, že mu nezbejvá než poslechnout. Možná se i trochu těšil, von byl v Praze jenom jennou, a to už tuze dáuno. Totiž když tam jako mladěj chasník cvičil na jenný spartakiádě – to bejval takovej ten sokolskej slet, co měl vypadat jako že tam místo Sokolu cvičej samý komouši. Ale bejvalo to pěkný, i na nějaký mladý maso se dalo šáhnout!

Druhej den ráno se dědek pořádně naprásknul kysela, aby tu štrapáci vyderžel. Jenže to byl ten špatnej začátek, po kterým přišlo ušecho noštěstí. Nojo, von si pamatoval, jak se do Prahy jede vlakem z Jablonečku a tam než čloujek na stanici došámal, tak už byl lehkej jako peříčko. Tejdě ale to měl jen malej kousek na autobus. Bába ho řádně vypravila, dala mu pelnej ruksak, i jak má po Praze cestovat mu vyvoslila, a tak už za chvilku jel do hlauniho města.

Když do Prahy dojel, začínalo v něm kyselo už trochu škrundat, ale nešť, poudal si pro sebe. Pamatoval jen starý tramvaje, kde ste mohli stát na zanní plošině ne-

bo i na schodech, držet se klandru a ulevovat si jako by nic. Jenomže vono přijelo něco onačejšího a sotva nastoupil, tak se za nim dvěře zavřely. Panenko Bozkouská, co tejdě moh dělat? Tak si vopaterně sed, ruksak s proviantem dal pod nohy na podlahu a pomalu se začínal potít. Pak se mu povello pustit ouplně tichýho, pořouchlýho zlýho ducha a dál už jen merčil, co se bude dít. Toť se ví, žánná francouská voňauka to nebyla, a tak moh vidět jak lidi v tý tramvaji postupně zvedaj hlavy a vočima hledaj jako kdože je tam nejtlustší, až zmerčili ouplně vepředu jen-noho mladýho. Teda mladej vypadal, voni ti Pražáci jak celej den nic nedělaj, tak možná taky vypadaj mladší než sou! Ten furt nic netušil, jennou rukou se držel klandru a v druhý měl rozečtenou knížku. Teperve když to nadělení došlo až k němu, zvennul voči a rozhlíd se – no a ty pohledy už znal, přeciť nebyl tlustej vod včera! Co mu bylo platný, že v tom byl ouplně nevinnej, vostatně zrouna tak jako jindy? Ale byl vopraudu mladej a vůbec né krivdám voterlej, kdepak! Tak se začal červenat a molliť, aby už přišla zastáuka. Vono to ale dopallo ouplně jinak. Na strejce Josefa přišla znova těžká hodinka, a tentokráte to byla šlupka jak z filmu vo Napoleóno! Tak se ty hlavy zase votočily zpátky k dědkoj a tejdě zas začal rudnout von. Pánbu se ale nad nim smiloval a tramvaj zastavila. Dvěře se vode-uřely, dědek vyrazil ven a rounou se vydal pěšky na zpáteční autobus. Na ruksak s bandorama a králikem vzpomenu až za honnou chvíli, když už mu to stejně ne-bylo pranic platný.

Tak se přitrefilo, že v paneláku na kraji města čekali ten den na první náušťevu dědečka marně. A k vobědu měli rejži!

Jan Anděl

Historie domů

Vážení příznivci historie Vysocka,

informace pro tento seriál jsou čerpány především z rozhovorů s pamětníky, jejichž nedocenitelná pomoc umožňuje podchycení a uchování doposud neznámých, či již téměř zapomenutých událostí pro příští generace, protože navždy nezmizí v propadlišti dějin. Přesto se nezdá, že jedná o vzpomínky velmi staré, mnohdy více než celé půlstoletí a nevyhneme se tak logicky určitému zkreslení. Uvítáme proto jakékoliv podněty, připomínky, doplňky i opravy ze strany čtenářů, aby mohly být zveřejněny a následně uchovány v archivu muzea. Aktuálně opravujeme informaci o panu Vašíčkovi, který před válkou nevykonával úřad velitele četníků, zato se jako mladý četník s kolegy aktivně zapojil do odboje, za což byl vězněn. Velitelem četníků byl vrch. strážm. Štěpán Marek, legionář, který 7. 3. 1943 zahynul v nacistickém vězení a zachránil tak své kolegy, jelikož vzal při výsleších veškerou vinu za odboj na sebe.

Pan Josef Martinec starší u Anny Nesvadbové v čp. 219 nebydlel v nájmu, ale provozoval zde po válce pouze jako nájemce po návratu z Horního Polubného řeznictví, nejprve pod svým jménem, později pak pod hlavičkou LSD Jednota.

Domu čp. 129 se budeme podrobněji věnovat v jednom z dalších dílů seriálu. Děkujeme, že nám pomáháte doplňovat znalosti o naší minulosti!

D. Dědovský

Historie domů

Na řadu přichází čp. 7, tedy vysocká fara. S farností je spojena nejstarší zmínka o Vysokém vůbec, jelikož dle záznamu z roku 1352 odváděla 4 groše jako papežský desátek. Není bez zajímavosti, že od tohoto data letos uplynulo ďábelských 666 let; neblahému výročí bude věnována přednáška „O vzniku pekla“ v rámci vysocké muzejní noci.

Historie fary je tedy dlouhá jako dějiny města samotného. V dnešním pojednání se zaměříme na její osudy od obnovení farnosti po třicetileté válce do dob nedávno minulých.

Po třicetileté válce byla fara dlouho neobsazena a obnovení se dočkala až roku 1700, kdy se vysockým farářem stává pražský rodák Václav Antonín Grüner, magistr filosofie, kandidát obojího práva. Na podzim 1719 odchází do Litoměřic, kde se stává děkanem a zde také umírá 23. prosince 1741. Za jeho nástupce, P. Pavla Petra Kramáře (v úřadu 1719 - 1753), byl postaven dnešní kamenný kostel na místě staršího dřevěného. Třetím v pořadí byl P. Matěj Jan Kramář (v úřadu 1753 - 1785), za jehož působení se ve Vysokém odehrály dvě jezuitské mise s ohromným úspěchem: v březnu roku 1754 zde přistoupilo ke svatému přijímání 12 000 osob. Následuje P. Josef Patočka (v úřadu 1785 - 1816), v jehož době ve Vysokém působí kaplan Josef František Hrádecký, rodák z Hrádku u Loukova, který se zapsal do dějin jako vychovatel mládeže. Pečoval o filiální školy, zejména ve Sklenařicích a Tříci, vyučoval studenty a horlivě pracoval ve správě divadla. Následuje P. František Nigrin (v úřadu 1816 - 1821), za jehož působení byla přistavěna předsíň kostela, který tak získal víceméně dnešní podobu. P. Nigrin předtím sloužil v Bozkově. Po něm nastupuje P. Josef Michal Kramář (v úřadě 1821 - 1851), narozený v dolním farském mlýnku čp. 153, příbuzný Františka Ladislava Riegra a velký příznivec divadla. Byl přítelem Josefa Jungmanna a vydával mnoho básní v Hromádkových Vídeňských novinách. Prožil velký požár města roku 1834, který poškodil kostel a zničil faru; roku 1836 vystavěl novou, která stojí dodnes. Poté nastupuje P. Josef Nečásek (v úřadě 1852 - 1864). Mimo prvního faráře Václava Grünera byli všichni zde jmenovaní faráři vysočtí rodáci a ve Vysokém také zemřeli. Tuto řadu porušuje až Nečáskův nástupce P. Josef Kočí (v úřadu 1869 - 1877), rodák z Tatobit, jehož kaplan Jan Košťák byl v roce 1871 spoluzakladatelem vysockého Sokola. Po něm nastupuje opět vysocký rodák, P. Josef Holý (v úřadě 1877-1890). Instalován do funkce byl o vysocké pouti. Za farářů Nečáska a Kočího je vysockým kaplanem bozkovský rodák Josef Alois Kouble, vlastenecký kněz, spisovatel a dramatik, ve škole učil mimojiné i Karla Kramáře. Následuje desátý farář od obnovení farnosti, rodák z Jeseníku P. František Čapek (v úřadu 1890- 1896) vystřídaný po svém odchodu do penze Antonínem Lášem, narozeným ve Chvalkovicích u Jaroměře (v úřadu 1896 - 1903). Když P. Láš roku 1903 odchází do Lomnice nad Popelkou, je vystřídán P. Josefem Čermákem, rodákem z Lestkova (v úřadě 1904 - 1909), který nejprve v letech 1874 - 1882 sloužil ve Vysokém jako kaplan, a poté až do roku 1904 sloužil jako farář v Jeřmanicích a Roprachticích. Na odpočinek se odebral do Železnice, kde zemřel 15. ledna 1916. Za farářů Láše a Čermáka je administrátorem ve Vysokém P. Josef Voborník, vlastenecký kněz a významný amatérský historik našeho kraje.

Některé podrobnosti o vysockých duchovních správcích závěru 19. století pro-

zrazují rukopisy Josefa Skrbka:

Krátce před Vánoci rozloučil se s námi páter Čermák, jenž nás vyučoval náboženství a stal se farářem v Roprachticích. Klukům se líbil hlavně proto, že šňupal, dokonce i v kostele a že jim zbytečně neubližoval (P. Čermák kaploval od 1. února 1874 do 30. prosince 1882, kdy odešel z Vysokého, aby se stal roprachtickým farářem a jak vyplývá z výše citovaného textu z farní kroniky, 1. dubna 1904 se do Vysokého vrátil jako farář, pozn. D. D.).

Zato jeho nástupce páter Beran u mládeže valné obliby nezískal a také otcům naším za dlouhou řadu let k srdci nepřirostl. Proč to bylo, zmíním se později. Naproti tomu staříčkový farář Holý, vysoký rodák, těšil se úctě hlavně u nás nejmenších kluků. Celé léto chodil v klerice procházkou denně po úzké pěšině na farské louce před farou pod lípami. Tenkrát bývalo zvykem dětí políbit panu faráři ruku, načež nás buď po vláskách pohladil nebo pronesl vlídné slovo.

To bylo vždy naším prvním činem, když jsme pod lípami na kládách skotačili běžeti k panu faráři ruku políbit. Kdysi na nás stará Votočtice přišla na klády: „Jesli pak ste, roztáhlici, už políbili jemnostpánov farári ruku?“ „Toť hned tetičko, jak sme přišli!“ „Ale já to neviděla, tak marš!“ Šámali jsme teda ještě jednou přes trávu na pěšinu políbit ruku, pan farář byl zabrán do čtení nějaké knížky, přesto však postihl naši situaci a povídá: „Už mne hoši pozdravili, paní Votočková - vraťte se pěkně na klády, ale ať se to s váma nesesype!“ Tak jsme zas šámali přes farskou trávu zpátky a byla věc vyřízena.

Jak to bylo s neoblíbeností P. Václava Berana, který byl ve Vysokém kaplanem za farárování P. Holého v letech 1882 - 1889, se skutečně dozvídáme na jiném místě paměti:

Staříčkový farář Holý, vysoký rodák, býval i při svém tichém a jakoby vetchém hlase

srozumitelnějším pro domácího člověka než nový kaplan Beran. K tomuto vysočtí příliš nelnuhli, nejen proto, ve škole zbytečně zavádil o Husa, ale již po první náboženské hodině ve druhé třídě poučoval, že musíme říkat „břicho“, když nás bolí „břich“ a že to trpět nebude, takhle mluvit.

P. Láš se zapsal do historie jako spolutvůrce vysockého parku. Skrbek k události uvádí:

Velkou událostí bylo v roce 1896 zahájení jednání o rozšíření parku na plochu více než dvojnásobnou tím, že po počátečních překážkách došlo za součinnosti obce a přátelského souhlasu tehdejšího faráře Láše ku výměně farských pozemků přilehlých ku starému parku za krátkou obecní roli u cesty vedoucí k mlýnkům. Budiž poznamenáno, že obě strany, tedy obec i fara, byly posléze velice s výměnou spokojeny, obec, že získala pozemky ve městě, fara, že získaná plocha její je mnohem větší.

P. Čermáka střídá na vysocké faře P. Josef Bém (v úřadě 1909 - 1917), který zde již působil v letech 1895 - 1898 jako kaplan a administrátor. Byl semilským rodákem, kde také 17. listopadu 1931 zemřel. Ve Vysokém se pak ujal úřadu P. Jan Fornůšek, rodák z Kunovic u Uherského Hradiště, kterého doposud někteří občané pamatují. V letech 1931 - 1933 zde působil ve funkci administrátora, poté se stal farářem. Z Vysokého se odstěhoval 3. září 1939 na faru v Dolním Bousově.

Do Vysokého pak přichází Alois Liehmann ze Zlaté Olešnice, zabrané do Sudet. 1. září 1939 byl ustanoven prvním kaplanem a administrátorem, o rok později - 1. září 1940 - se stává farářem a děkanem, lidé jej ovšem obecně oslovovali „pane vikáři“. P. Liehmann je vzpomínán jako hodný a přátelský člověk, vyřizoval vzkazy místním občanům, jelikož na faře byl telefon; také děti jej občas zlobily a zneužívaly farářovy dobrotivé povahy. Působil ve Vysokém v tragické době, prožil zde válku i padesátá léta, zažil stržení mariánského sloupu na náměstí a musel se účastnit i prvomájových průvodů, kde dle vzpomínek pamětníků chodíval po boku bratra faráře církve československé. Úřad vykonával až do 10. 5. 1960, kdy odchází na odpočinek a na faru se stěhuje P. Bohuslav Skácel ve funkci administrátora. P. Skácel neměl ze začátku lehkou pozici, jelikož již dosti nemocný Liehmann ještě bydlel na faře, a když se odstěhoval do Zákostelí ke Kubáckovým (čp. 141), objevily se řeči, že nový příchozí vystrnadil faráře z fary. P. Liehmann umírá 15. 5. 1961 v jilemnické nemocnici.

Farář v této době užíval jen dvě místnosti - kuchyň, kde žila jeho hospodyně a pokoj, ve kterém kněz spal, úřadoval a bydlel. V patře fary byly zřízeny dva nájemní byty, kde bydlely po léta dvě rodiny nájemníků - Kučerovi (Kacafírkovi) a Morávkovi; ve třetím, přízemním bytě, který se nacházel v prostorách nyní zrušené kaple, se nájemníci rychle střídali: svého času zde bydlela paní Hornová, účetní ze statku, s dcerou Libuškou, pak také Jechovi a další. Pan Josef Kučera, jehož si aktuálně připomínáme také v muzeu na hasičské výstavě, choval na farní zahradě králíky a udržoval okolí kostela, jelikož zde pro ně kosil trávu a sušil seno. Pan Morávek starší přišel ze Lhotky, ve Vysokém pracoval jako úředník, později jako ředitel záložny a jeho paní Růžena, rozená Kocourová pocházela z Pipic pod Kozákovem. Měli dceru Alenu a syna Miroslava, který byl uznávaným ochotníkem, a na jeho počest pořádají členové Krakonoše dnes již tradiční divadelní pochody nazvané „Memoriál Mirka Morávka“. Oženil se s Ing. Jaroslavou Seidlovou ze Sklenařic, která pracovala na statku ve Vysokém.

P. Skácel si získal značný respekt u vysocké mládeže, jelikož ohromně fandil

fotbalu a chodil snad na všechna vysoká utkání; jednou kvůli zápasu dokonce přišel pozdě na mši. Pobýval ve Vysokém do roku 1972, kdy odchází do Rožďalovic a na vysokou faru nastupuje P. Jan Fexa, kterého v roce 1977 střídá MUDr. Ladislav Kubiček, vystudovaný lékař s poněkud pikantní specializací gynekologa-porodníka; v tomto oboru se P. Kubičkovi ovšem podařilo odbourat neetickou atestaci v podobě povinného provedení 20 interrupcí v rámci studia. Z Vysokého tato pozoruhodná osobnost odchází v roce 1987 vstříc svému tragickému konci na třebenické faře; zaznívají hlasy volající po jeho blahorečení.

Z farní kroniky, paměti svého pradědy Josefa Skrbka a vzpomínek vysokých občanů, jimž patří vřelé poděkování, vypsál D. Dědovský

Vzpomínky Františky Jandové, někdejší správkyne vysokého muzea, na vysoké čp. 2

Na vysoký dům čp. 2 „U Makoucu“ na zákostelském Rynečku, jak žil asi v letech 1900 až 1916, vzpomínala Františka Jandová následovně: „To se jen nejasně pamatuji, že tam bydlel hodinář Makovec. Jeho děti jezdily na malém žebříňáčku po Zákostelí. Makovcovi se brzy odstěhovali, a sice na samotu Cikánku. To byla hospoda od olešnických vrchů nahoru přes kopec na cestě do Tanvaldu. Hospoda měla velmi špatnou pověst. Scházeli se tam prý nejen pašeráci, ale i zloději z celého okolí. Jednou tam byla i vražda spáchána. Jistě je, že to bylo opravdu ponuré místo. Šla jsem několikrát jako dítě kolem, když jsem šla s tetičkou Rónovou z návštěvy z německého Jablonce. Tetička chodívala každý týden do německého Jablonce s máslem a v sobotu navečer se vracívala domů.

Tetička Františka, maminčina sestra, chodila s máslem každý týden. Ve středu šla s košema po vesnicích. Po Staré Vsi, Helkovicích a Škodějově a skoupila sel-

ské máslo. Ve čtvrtek z něho nadělala úhledné *liberky*, do dřevěných formiček s vytlačeným jelenem. V pátek odjela do Němec to prodat a v sobotu se vracela domů. Ve středu si k nám vždycky přišla a tatínek jí půjčil celý obnos peněz, který na koupi másla potřebovala. Když se někdy stalo a neměli jsme dost doma, tatínek neřekl *nemám*, ale vypůjčil si pro Františku od Vodsedálků *do stržení*. V sobotu nám zase vypůjčený obnos hned vrátila. To se stavěla zrovna z cesty nejdříve u nás.

V létě, dokud bylo dlouho světlo, jezdila jen do Tanvaldu vlakem a pak přes tenhle kopec šla k Olešnici. Byly tam samé háje a pusto a tetička mívala u sebe vždycky hodně peněz. Říkala, že v ní často byla dušička malá a že si vždycky z hluboka oddechla, když už měla *Cikánku* za sebou a viděla hospodu na Vrších. V zimě tam raději ani nešla, to v Tanvaldě počkala na lokálku na Plavy a šla pěšky z Plavů. Kdo po Makovcových bydlel v domě čp. 2., to nevím“.

Rod Makovců se v čp. 2, podle vysockých matrik narozených, uvádí již v sedmdesátých letech 18. století, kdy Josef a Kateřina Makovcovi nechali pokřtiti 21. dubna 1774 syna Antonína Františka, či 27. prosince 1775 dceru Marii. Josef Makovec, syn zemřelého Matěje Makovce z Bítouchova, se oženil ve vysockém kostele s Kateřinou, dcerou zemřelého Václava Samohrda z Vysokého, již 22. února 1757. To bylo ještě více než desetiletí před číslováním domů. Soused Josef Makovec zemřel 16. března 1805 v 79 letech v čp. 2 a žena tohoto domkáře Kateřina zemřela tamtéž v osmdesáti letech. Roku 1806 se v domě čp. 2 uvádí krejčí a soused Josef Makovec. K roku 1851 byl v pramenech k domu zmíněn řezník Josef Makovec. Další bývalý řezník Karel Makovec v čp. 2 zemřel 6. června 1894 jako 69 letý. K roku 1900 se zmiňuje jediný tehdejší vysocký hodinář František Makovec, ostatně v témže roce se již ve Vysokém neuvádí pekař František Makovec, jehož jméno se asi od roku 1959 nachází v pohyblivém betlémě Jana Metelky Kovárnického ve vysocké muzejní expozici a jehož rod asi žije dosud daleko od našeho města. Ovšem 21. listopadu 1898 ve vysockém čp. 205 v 78 letech zesnulý ženatý pekař Josef Makovec byl narozen v čp. 2, takže spříznění různých větví rodu má velkou pravděpodobnost.

19. ledna 1966 si Františka Jandová ještě poznamenala k témuž vysockému domu čp. 2, tehdy již s přídomkem *U Svatejch*: „Vedle Martincových je malý domek. Říká se tam dodnes *U Svatejch*. Svatý byl bačkorař, měl dceru Marii a ta si vzala Svárovskýho pekaře. Měli dceru Boženu, ta je provdaná v Roztokách v hospodářství vdova Babcová a mají dva chlapce. Dnes tam žije už jen sama Marie Svatá – Svárovská po smrti svého muže pekaře. Je jí už přes 70 let. – Marie Svatá – Svárovská zemřela 5. 4. 1974. Několik roků měl jednu světnici v tomto domku pronajatou pan Urbanec a spravoval tam šicí stroje a jízdní kola. Potom koupil domek č. 193 (u Blahoutu) a v červnu 1981 náhle zemřel.“ Bylo to 2. června 1981 večer, kdy pan Josef Urbanec zesnul ve věku 77 let, jak uvedla na smutečním oznámení jeho manželka Božena Urbancová.

Paní Monice Pěničkové, rozené Babcové z roztockého Dolence, děkuji za sdělení v podobě kopie rodného listu, který dodala redakci Větrníku, že její babička Božena se narodila 25. prosince 1923 ve vysockém čp. 21 jako manželská dcera pekařského pomocníka v Tanvaldu Josefa Svárovského (syna vysockého Michala Svárovského a Marie, rozené Mařatkové) a jeho ženy Marie (dcery vysockého Františka Svatého a Barbory, rozené Šaldové z Dolní Sytové). Porodní asistent-

kou byla u domácího porodu Anežka Vodsedálková z Vysokého nad Jizerou čp. 249, která šla Boženě i za kmotru, když tuto křtil až 13. ledna 1924 známý vysoký československý duchovní správce František Dokoupil. Dobové přesuny mezi konfesemi ukazují i to, že již 24. července 1932 byla u jilemnického okresního úřadu přehlášena k církvi římskokatolické. Tehdy to obecně znamenalo mnohem větší, různými podmíněnými obřady řešené, teologické spory o platnost křtu v jiné církvi, které jsou naštěstí od roku 1994 překonány dohodou církví římskokatolické a československé husitské o vzájemném uznávání svátosti křtu. Dům čp. 2 v někdejší mlýnské či hřbitovní ulici (nyní K. Havlíčka Borovského) patří paní Ivetě Plíhalové, rozené Babcové, zaměstnankyni *U Bachtíků*, tedy další vnučce paní Barbory.

Rád bych ještě připomenul Františka a Boženu Škrabálkovi, kteří bydleli v domku čp. 2 (když byla domácí paní Babcová) a pilně se dobrovolně starali o městský park. Vzpomínám si, že ovlivněn Rychlými šípy jsem zakládal pro ochranu přírody jako malé dítko v okruhu přátel svého děda JUDr. Václava Lukáše klub Rychlých srdců, jehož členy se stali i manželé Škrabálkovi. Vybavil jsem je tehdy i kreslenými členskými průkazy. Z toho, že je přijali, se zračí jejich smysl pro humor a pro dětské nadšení. Toto nadšení mne však jednou vedlo k chybnému úsudku, že stromky v parku trpí pod tíhou sněhu i jal jsem se z nich tehdy snít střísnat, ale tu zasáhl rázně právě pan Škrabálek a upozornil mne důrazně, že ten sníh dřeviny v tehdejší míře naopak chránil před pomrznutím. Park v něm měl vskutku velmi pečlivého ochránce, na nějž rádi vzpomínáme dosud.

Z poznámek své prabáby vybral a mírně pro Větrník komentářem doplnil Michal L. Jakl

Kultura

Reakce na rozhovor

Dobrý den. Úplnou náhodou jsem se dozvěděl, že ve Větrníku leden - únor 2018 je rozhovor s paní režisérkou Brtkovou Trunečkovou a že v rozhovoru zmiňuje, jak přišla Kačenka do divadla. Kačce opravdu bylo ještě týden 11 roků a nejen ona, ale i my jako rodiče jsme měli zvláštní pocit, jak Kačka a divadlo půjde dohromady. Nakonec si to sedlo neskutečně dobře, Kačku všichni přijali za svoji a musím říct, že my jsme na ni a na Vaše divadlo neskutečně pyšní. Většinu představení absolvujeme několikrát. Ne vždy chytíme přímo premiéru i když „Smetanu“ jsme měli (25. 12. 2017).

Větrník jsme si koupili ve třech kusech a každý si plánujeme, kam ho uložíme na památku. Ráda bych tímto psaním poděkovala paní režisérce, že dala šanci naší Kačce, a že se tenkrát nezalekla jejich 11 let. Přeji další povedená

představení s výborným hereckým i hudebním obsazením. A velké díky i Adamovi B., který tu muziku dělá fantasticky.

Iva Gajdošová ze Zlaté Olešnice

10 týdnů roku 2018 s divadlem

Necelý čtvrt rok 2018 přinesl spolku Krakonoš čiperné časy. Už 6. ledna se před vyprodaným sálem odehrála 2. repríza hudební komedie B. Smetana: The

Great-est Hits a znovu pak 24. února. Pozadu nezůstala konverzační komedie Sborovna, s níž spolek po mnoha letech zavítal do Železného Brodu a Lomnice nad Popelkou, pak do Desné, aby ji mezitím už posedmé odehrál i na domácím jevišti k plné spokojenosti diváků, zvláště z řad zaměstnanců ve školství. Ještě jednou si v Hostinném stříhly fotografování Holky z kalendáře za velmi náročných technických podmínek, ale spokojenost diváků a pořadatele vše vyvážila. To už nastaly jarní prázdniny, které několik let nabízejí pravidelná loutková představení, letos komedii Oslíčku, otřes se. Deset představení dřevěných herců shlédlo na 500 malých a 250 odrostlých diváků. Škoda, že se dvě představení musela odřici pro nemoc. Tak se alespoň 70 dětem nabídla prohlídka divadla s ukázkami loutek a povídáním o místě s nejstarší divadelní tradicí. Stoupla oblíbenost čtvrtků a Posezení s Krakonošem, během šesti prázdninových týdnů je navštívilo přes 350 hostů, kteří mají šanci poznat něco z kerkonošských poudaček, písniček a tanečků. A tahle parta stačila ještě zajet s ukázkami do Lhotky a Velkých Hamrů.

Poprvé se letos o prázdninách i promítalo, bohužel za menšího zájmu diváků, ale za zkoušku to stálo.

Velkému zájmu se těšily oba maškarní bály. Nejprve pro děti a pak skutečně úspěšný pro dospělé na téma Pod hladinou. Největší úspěchy mezi dvěma stovkami návštěvníků sklízely medúzy různých typů a divadlo bylo vyjedené a vypité...

Valná hromada pak začátkem března hodnotila uplynulý rok 2017, z hlediska divadelního velmi úspěšného.

A letošní snad nezůstane pozadu. Největší akcí kromě tradičního Krakonošova divadelního podzimu budou oslavy 100 let vzniku Československa ve dnech 13. a 14. července, samozřejmě s podílem města, muzea, knihovny, školy a dalších spolků a dobrovolníků. Akce, která by měla reprezentovat náš kraj s jeho podporou a bude nabízet divadlo, výstavu s vernisáží, školní soutěže, koncerty, besedu a překvapení se čtyřmi zastaveními s naším nejslavnějším rodákem Karlem Kramářem v různých časových obdobích a na různých místech.

Spolek pak čeká těžký úkol víceméně materiální povahy, a to je oprava bývalé hasičské zbrojnice, užívané dnes jako divadelní skladiště – úkol, který bude finančně i časově velmi náročný.

A tak nám držte pěsti, ať mají štěstí představení na krajských soutěžních přehlídkách s možností postupu na KDP do Vysokého: „Nezbedná pohádka“ v Miletíně a „Bedřich Smetana“ v Josefově Dole. Bylo by to pohlazením pro pořadatele, kdyby se obě inscenace mohly na Krakonošově divadelním podzimu ukázat!

Možná se bude některým čtenářům zdát, že se trochu více chlubíme, ale troufám si říci, že určitě se nemusíme před svými předky stydět a ukazujeme cestu i dalším generacím. Tradice povzbuzuje, ale zároveň zavazuje. U nás ve Vysokém je to hlavně díky našim fantastickým divákům.

-hej-

Knihovna

Březen - měsíc čtenářů

Měsíc březen je nejen v naší knihovně věnován akci - Březen, měsíc čtenářů. Součástí je čtenářská amnestie, roční předplatné do knihovny zdarma, tvořivé dílničky, besedy, přednášky a vyvrcholením Noc s Andersenem. U nás v knihovně jste se mohli zúčastnit malování vajec voskovkami pod vedením Alice Dvořákové, přednášky Mirky Koucké nejen o komunikačních typech, ale i o životních mapách. Nezapomnělo se ani na děti. Pro ně knihovna připravila soutěž o knížkách a nejmenší děti jistě potěšilo povídání o pokladu z knihovny ve zdejší MŠ. Nejzajímavější však pro přihlášené žáčky bylo přespání v knihovně při Noci s Andersenem. Tentokrát se konala

23. března a tématem byly knihy Jaroslava Foglara se zaměřením na Rychlé šípy. My jsme si četli jejich komiksové příběhy a plnili stejně jako hoši od Bobří řeky různé úkoly. Nejvíce se dětem líbil bobřík odvahy. Za pomoc při přípravě Noci s Andersenem a upečení výborného perníku děkuji Elišce Bochové, studentce Střední pedagogické školy v Nové Pace. Měsícem březnem akce v knihovně nekončí a je dobré sledovat stránky knihovny nejen na webu, ale i na facebooku, kde jsou termíny uvedené. V knihovně to žije, přijďte tedy pobejt.

Eva Marková

Nové knihy:

Ženské romány

Chase, Loretta – Tak se dáma nechová
 Picoult, Jodi – Velké maličkosti
 Gabaldon, Diana – Cizinka
 Steel, Daniele – Dražba
 Chalupová, Lenka – Pomněnkové matky
 Marton, Kate – Zapomenutá zahrada
 Mikšíková, Karolína – Život, na který metr nestačí
 Moyes, Jojo – Krasojedkyně
 Deveraux, Jude – Přemožená
 Jakoubková, Alena – Chceš-li s mužem býti....
 Taylor, Kathryn – Dědictví
 Taylor, Kathryn – Rozhodnutí
 Taylor, Kathryn – Návrat
 Brockmole, Jessica – Dopisy z ostrova Skye

Diamond, Lucy – Já a pan Jones
 Quick, Amanda – Dlouhá noc
 Brizzi, Fausto – 100 dní štěstí
 Brizzi, Fausto – Máš mě vůbec rád?

Napětí, detektivky, thriller

Erben, Václav – Kapitán Exner
 Rowland, Laura – Róninova milénka
 Nesbo, Jo – Levhart
 Nesbo, Jo – Přízrak
 Nesbo, Jo – Netopýr
 Nesbo, Jo – Spasitel
 Marsons, Angela – Otevřený hrob
 Bryndza, Robert – Temné hlubiny
 Vondruška, Vlastimil – Vzpouza goliardů
 Brown, Dan – Počátek
 Meyer, Deon – Ďáblova hora
 Jareš, Vítězslav – 12.12.
 Bauer, Jan – S cejchem vraha

Carter, Chris – Dvojitý kříž

Cestopisné

Zibura, Ladislav – Už nikdy pěšky po
Arménii a Gruzii

Válečné

Forsyth, Frederick, - Boží pěst

Šulc, Jiří – Dva proti říši

Ostatní

Hoffman, Alice – Muzeum prazvláštních věcí

Leyson, Leon – Chlapec na dřevěné bedně

Cílek, Roman – Běda tomu, kdo vyčnívá z řady

Follett, Ken – Pád titánů

Horáková, Naďa – Jeptiška pro markraběte

Šumbera, Jan – Lovec a motýl

Vachaud, Laurent – Síla odvahy

Kovářová, Daniela – Oko za oko

Mitchell, David – Třináct měsíců

Vondruška, Vlastimil – Život ve středověku

Junek, Václav – Slavní a jejich vily

Junek, Václav – Třinácté komnaty našich prezidentů

Jennoff, Pam – Diplomátova žena

Humoristické

Macek, Miroslav – Saturnin se vrací

Taylor, Patrick – Doktore, vy jste se zamiloval!

Mintová, Magdalena – Falešný román

Pro mládež

Kinney, Jeff – Deník malého poseroutky 12.

Klimek, Hynek – Strašidlář

Pospíšilová, Zuzana – Hravá škola hezkého chování

Sport

Informace ze skiklubu

V letošním roce 115. výročí založení Českého skiklubu, spoluzakladatele Svazu lyžařů v Království Českém, se vysokým lyžníkem podařilo získat pořadatelsví Mistrovství České republiky v běhu na lyžích staršího žactva. Pro nás - pořadatele - svátek, pro odchovance běžeckého oddílu možnost představit se na domácích tratích. To se, bohužel, úplně nepovedlo. Pan Krakonoš se rozhodl, že nám nenačítá sněhovou pokrývku. Zřejmě méně vidí, tak chtěl mít závod u ruky. Proto jsme mu ho přesunuli do biatlonového areálu v Harrachově.

Pro nás – pořadatele - se vše zkomplikovalo. Závod připravit a následně přesouvat po tři dny 37 vysokých bafuňářů je složitější, než zkrotit vysokého medvěda. Zkušený tým však nesnáze nezastavily. V přívětivém areálu se nám nakonec líbilo, i když doma je doma. Jen ta rolba na úpravu trati nechtěla jezdit podle našich představ, a električky v zásuvkách měli tak málo, že proud neustále vypadal a trenéři běsnili, že nemohou mazat lyže. Pěknej adrenalin...

Zahájení závodu a přivítání účastníků proběhlo v obřadní síni Městského úřadu ve Vysokém nad Jizerou. Tedy v prostředí více než důstojném.

Závod začaly pátečním sprintem, v němž Matyáš Čivrný doběhl na skvělém 8. místě a Adélka Ďoubalíková na 24. Sobotní závod klasickou technikou skončil pro Matyáše 8. místem a Adélka doběhla na 27. místě. V neděli se soutěžilo v klasickém štafetovém běhu. Matyáš se svým družstvem skončil opět na 8. místě a Adélka na 19. Závodu se zúčastnilo 30 štafet v každé kategorii. Eliška Seidlová,

bohužel, onemocněla a nemohla se, na jí dobře známých tratích, závodu zúčastnit. V těchto závodních dnech se na start postavilo 213 nadějných sportovců ročníku 2004 a 2005.

Pořadatelé zajistili závodu tradiční vysokou vysockou úroveň, bufet hučel na plné obrátky, párky nestíhaly naskakovat do rohlíků, svařák voněl areálem, hlasatelé hlásali a techničtí delegáti hodnotili akci na 110 %.

Závod byl pořádán pod patronací města Vysokého nad Jizerou, které nám významnou měrou pomohlo s oceněním nejlepších závodníků. Ti převzali v neděli z rukou paní starostky zasloužené medaile. Sponzorské ceny v podobě dortů vítězům zajistila cukrárna pana Havla, ten zprostředkoval i ceny od firmy Northfinder a Krakonošovo pekařství upeklo vítězné vánočky. Městu a sponzorům děkuje-me.

Ten největší dík samozřejmě patří přípravnému výboru, rozhodčím a pořadatelům. Není malých funkcí, není malých postů. Každý jednotlivec zapadl do celku. Jen ten věkový průměr by chtělo nějak omladit. Zatím nám rozhodčí dokážou postát na svých místech. V budoucnu pro ně budeme pravděpodobně muset nachystat lavičky. Naštěstí je na „naše“ důchodce spolehnoutí, ti mladší z nás mají stále mnoho práce. V našich řadách máme i jednoho funkcionáře, který vždy hledá a nachází prostor pro zlepšení. A to je dobře, jinak bychom usnuli na vavřínech...

Svůj pořadatelský a organizační um také předvedli členové úseku alpských disciplín při lednovém závodě LEKI CUP na sjezdovce v areálu Šachty. Bohužel se to příliš nepovedlo s počasím. O to vyšší byla úroveň závodu. Na jeho trať se postavilo 180 závodníků. Z vysockých se nejvíce dařilo Johance Novotné, která obsadila 3. místo. V celkovém hodnocení tohoto poháru Libereckého a Středočeského kraje skončila na výborném 4. místě.

Dalšími závody, které skiklub pořadatelsky a organizačně zajišťoval, byly dvou-denní závody pro firmu Metrostav a MČR železničářů.

Všechny tyto akce jsou pěknou a výraznou vizitkou nejen skiklubu, ale i celé tělovýchovy a jistě přispějí ke zviditelnění našeho města Vysokého nad Jizerou. Kdo nám napříště bude chtít přijít pomoci, rádi ho přivítáme mezi námi. Veškeré úspěchy si připomeneme a zhodnotíme na tradičním „Posledním mazání“.

Za Český skiklub Vysoké nad Jizerou P. Šalda

Vážení čtenáři Větrníku,

tak nám končí zimní období a v měsíci březnu by se už měly projevit účinky slu-

níčka, které je výše nad obzorem. Ale všichni víme, že se sněhem není všem dnům konec, neboť se říká, že si to tam nahoře nenechají. Já osobně mám běžky v pohotovosti ještě v dubnu – co kdyby!

Na začátek února byla naplánovaná akce „Ve stopě první střeoevropské padesátky“. Dne 10. 2. 2018 to byl již 41. ročník. Stále jsem sledoval předpověď počasí, jestli něco připadne, ale nestalo se tak. Měli jsme obavy z malé účasti, občerstvení je vždy připravené, ale na to, jaké byly sněhové podmínky, přišlo během dopoledne 206 účastníků. Ve čtvrtek před akcí jsme značili některé úseky tras a při tom si prohlédli stav a sjízdnost jednotlivých částí. Vyloučili jsme Planýrku, která je v nižší poloze a nebyla vůbec projetá. Z Dolního Kořenova byla krásná stopa Martinským údolím k Bukovci, ale nemělo to návaznost, tak vedla padesátikilometrová trasa vrchem po Farmberce do Horního Kořenova k Václavíkové studánce a vedle silnice na Mařinu a dále. V některých úsecích se musely sundat lyže, ale nakonec byli všichni spokojeni, což nás všechny potěšilo. Na tuto akci je potřeba dvacet dva pořadatelů, aby vše klapalo jak má. Zvláštní dík patří těm, kteří byli celý den venku na kontrole v té zimě, která ten den byla, a také i těm, kteří měli noční službu v sokolovně. Dále panu Havlovi z cukrárny za zákusky, které opět nestačily, a paní Hlubůčkové za uvaření výborné dršťkové polévky. Pro zahřátí lyžníků sloužil čaj uvařený v nemocnici, také děkujeme.

Pro této akci, za necelých čtrnáct dní, byl naplánován čtyřdenní zájezd pro běžkaře. Byli jsme ubytováni v Janově nad Nisou. Není to daleko, ale tato část Jizeřek je od nás tak trochu na okraji a mnozí ani na některých místech nebyli. Na každý den byla naplánovaná trasa, ale každý si mohl přidat, nebo ubrat, dle svých schopností a zájmů. Počasí bylo zajištěno, jen v sobotu trochu připadlo, ale neděle byla zase slunečná. To byl taky poslední den našeho putování. Z Hrabčic jsme sjeli k Josefodolské přehradě a začali stoupat na Kristiánov a Rozmezí u Knajpy už bylo vybráno, tady jsme se občerstvili. Po Kasárenské jsme sjeli vedle Jizery k silnici a po Jezdecké přes Zámky do Polubného. Tady čekal bus a byli jsme už v teple, protože po celé cestě byl mrazivý protivítr. Nečekal jsem, že na tuto trasu nastoupí, kromě dvou, všichni. Ujeli jsme 26 km ve tvrdých podmínkách, takže klobouk dolů za tento výkon. Celkem jsme ujeli okolo 100 km. Zájezd se konal v době chřipek a před odjezdem se omluvilo 6 lidí. Předposlední den se nám také nevyhnul úraz, takže jsme museli zajistit převoz do jablonecké nemocnice, kde

čekalo více takto postižených. Zraněná paní se nám vrátila večer s ortézou na kolenně.

V měsíci březnu chceme ukončit sezonu posledním mazáním a už se budeme těšit na kolo a pěší výlety. V tomto měsíci bychom chtěli udělat ještě dvě besedy pro veřejnost. Bylo by to v učebně v sokolovně. Jedna beseda bude pod názvem 75 dní na Bali a ta druhá je o Nikaragui. Info bude zase ve vitrínce a na plakátech. Takový nejbližší výlet je naplánován na 8. května. Chtěli bychom projít Suché skály a Klokočské skály. Podrobnosti budou zase včas v naší vitrínce. Zveme rodiče s dětmi, ale i ostatní veřejnost. Příhlášky bude přijímat Eva Lánská do obsazení autobusu.

Tak hezké jaro přejí vysocí turisti a Jirka Mohr.

Motoklub Vysoké nad Jizerou

Zdravíme příznivce motosportu. Jezdecká sezona brzy začne, a tak uvádíme několik akcí, které jsou v oblasti motosportu v plánu. V rámci seriálu „ECC“ se letos pojede 10. jubilejní ročník. Pro „Motoklub Vysoké“ to bude 9. ročník, neboť naše první závody ve Sklenářicích se nejezdy jako seriálové. A teď k termínům.

První seriálový závod odstartuje v Bozkově, a to hned 28. - 29. 4. 2018. Na tento závod naváže další víkend Chuchelna - "Kozákov", tedy 5. - 6. 5. 2018. Novinkou bude letní závod v Loukově, který se pojede v neděli 5. 8. 2018. Po malé pauze budou pokračovat závody v Mříčné 1. - 2. 9. 2018. A konečně termín ve Vysokém nad Jizerou je naplánován na 29. 9. 2018. Sezona seriálu bude ukončena závody v Benešově u Semil, 6. - 7. 10. 2018. Těšíme se, že i Vy přijdete podpořit naše jezdce a pěkně si to užijete. A našim jezcům nezbývá než popřát hodně skvělých výsledků, a pokud možno bez zranění.

Jaroslava Tulachová

Reprezentantka z naší školy

Jaro nám začíná a lyžařská sezona pomalu končí. Jak se vedlo žákyni naší vysoké školy a reprezentantce nejen rokytnického Spartaku, ale celého Libereckého kraje Aničce Patočkové? Trochu bilance na závěr. Anička v letošním roce absolvovala 6 takzvaných republikových závodů (RKZ), kde se jezdí především slalom, obří slalom, super G a vyřazovací slalom. Přivezla si 3 zlaté, 2 stříbrné a 2 bronzové. Na posledním závodě mistrovství republiky ČR se jí nedařilo, zato z mezinárodního závodu Skiinterkritérium v Říčkách v konkurenci 40 závodnic z 15 zemí nejen Evropy získala v obřím slalomu stříbro a stejnou medaili i ze Zimní olympiády dětí a mládeže 2018 z obřího slalomu a slalomu. Těmito výkony si vyjednala účast na FIS Children Cupu v Itálii, kde se mezi celosvětovou konkurencí neztratila. Asi největší radost je však získání krásného poháru za druhé místo z celoroční-

ho Poháru České pošty 2017/2018 a především možnost být součástí reprezentačního týmu ČR. Nic z toho by se však neuskutečnilo bez podpory rodičů a školy, která jí vychází maximálně vstříc. Aničku čeká ještě poslední závod ve Francii. Držme jí tedy společně palce, ať zakončí úspěšně celou letošní sezonu. *EM*

Mladí lyžaři-běžci Českého skiklubu Vysoké nad Jizerou opět úspěšní

Letošní zima byla pro náš klub opět velmi štědrá. Ač v malém počtu, přesto se nám podařilo v této sezoně získat mnoho úspěchů. Jednoznačně největší vybojovala Valerka Křížová. Během únorové Olympiády dětí a mládeže v areálu běžecských tratí v Letohradu získala zlatou a stříbrnou medaili v individuálních závodech a v závodech štafet přidala další zlato. Těmito výsledky se zařadila mezi nejúspěšnější sportovce olympiády. Dařilo se nám i v seriálu závodů Poháru Libereckého kraje 2018, kde jsme získali dvě první místa v celkovém hodnocení – nejúspěšnější byla opět Valerka Křížová, ke které se připojila Natálka Ďoubalíková. Na celorepublikových závodech zajížděl pěkné výsledky i Matyáš Čivrný, ale i ostatní předváděli ve svých kategoriích bojovné výkony. Ještě jednou gratulujeme našim závodníkům k úspěchům a děkujeme všem, kteří nám během zimy pomáhali.

Na závěr bych chtěl touto cestou oslovit rodiče dětí 1. - 5. třídy z Vysokého n. J. a blízkého okolí. V květnu zahajujeme další sezonu. Pokud mají děti přebytek energie, rádi je přivítáme v našem oddílu. Kde jinde by se měli vaše ratolesti učit lyžovat, když ne ve Vysokém n. J. – městeč nejkrásnější zimy.

Ing. Roman Čivrný

**Firma STEMRO s.r.o. Jablonec nad Jizerou
přijme řidiče skupiny C
a strojíky stavebních strojů.**

**Nabízíme dobré platové podmínky.
Kontakt p. Štěpánek tel: 603 729 927**

Společenská kronika

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Anna Doubková	72 let
Josef Fišera	81 let
Vlasta Heltova	90 let
Květa Josífková	77 let
Milan Junek	81 let
Jan Klíma	75 let
Zdeněk Kos	86 let
Anna Kosová	85 let
Hana Krajňáková	83 let
Vladimír Nečásek	87 let
Věra Nesvadbová	84 let
Božena Pastorková	76 let
Anna Plecháčková	94 let
Jaroslav Rydval	71 let
Pavel Šalda	72 let
Jindřich Šikola	75 let
Drahomíra Tišnovská	75 let
Jana Vaváčková	77 let
Emilie Vaverková	71 let

Sklenářice

Vlasta Čermáková	74 let
Soňa Drmlová	72 let
Jaroslava Kašťáková	91 let
Ingeborg Metelková	89 let
Marie Turpišová	73 let

Stará Ves

Věra Vodsedálková	73 let
-------------------	--------

Horní Tríč

Zdenička Svobodová	82 let
Blažena Škrabálková	88 let
Věra Votočková	76 let
Bohuslava Zemanová	76 let

Helkovice

Maruše Knopová	73 let
----------------	--------

Narodili se

Dne 5. 1. 2018 se rodičům Barboře Heydukové z Vysokého nad Jizerou a Janu Pickovi narodil syn Jan Píček. Gratulujeme.

Zemřeli

Dne 1. února 2018 zemřela ve věku 79 let paní **Marie Junková** z Vysokého nad Jizerou.

Dne 20. února 2018 zemřel ve věku nedožitých 70 let pan **Václav Zeman** ze Sklenářic.

Dne 23. února 2018 zemřela ve věku 92 let paní **Milada Bažantová** z Vysokého.

Dne 28. února 2018 zemřela ve věku 72 let paní **Marie Soukupová** z Vysokého.

Byla to naše paní učitelka

Přišla sem do Vysokého z Jilemnice ještě jako paní učitelka Hladíková. Pak si vzala pana učitele Hnyka. Nás vedla přes gramatiku k literatuře. V našem pozdním věku byla už kamarádka. Přejme jí klidný spánek.

*Za nás ročník 1932
Hana Strnádková.*

Malá demografická statistika za rok 2017

V roce 2017 se do Vysokého nad Jizerou přihlásilo k trvalému pobytu 30 lidí, odhlásilo se 31, zemřelo 17 a narodilo se 12. Bylo uzavřeno 7 sňatků, z toho 6 v obřadní síni městského úřadu a 1 u Márinkova kříže. V Roprachticích se konaly 2 svatby, obě u rozhledny U Borovice. K prvnímu lednu 2018 mělo Vysoké nad Jizerou 1280 obyvatel, z toho 671 mužů a 609 žen. V Helkovicích bylo k tomuto datu hlášeno k trvalému pobytu 24 mužů a 11 žen, průměrný věk 44 let. V Horní Tríči bylo 69 mužů a 59 žen, průměrný věk 46 let. Ve Sklenářicích bylo 94 mužů a 91 žen, průměrný věk 41 let. Ve Staré Vsi bylo 26 mužů a 28 žen, průměrný věk 46 let. Ve Vysokém nad Jizerou bylo 458 mužů a 420 žen, průměrný věk 42 let.

**Vlastivědné muzeum pro Vysoké nad Jizerou a okolí
si Vás dovoluje pozvat na zahájení výstavy**

»Jak šel čas lékárnou«

Vernisáž se uskuteční ve čtvrtek 24. 5. 2018 v 16.00 hod. v prostorách muzea

Výstava se koná v prostorách Velké galerie Vlastivědného muzea
pro Vysoké nad Jizerou a okolí pod záštitou

České lékárnické komory

a

**Farmaceutické fakulty Univerzity Karlovy Hradec Králové
za přítomnosti předních osobností oboru lékárnictví**

Na vernisáž přislíbili mimo jiné přijet

PharmDr. Lubomír Chudoba, prezident České lékárnické komory

prof. PharmDr. Martin Doležal, Ph.D., proděkan pro vnější a mezinárodní vztahy FaF

UK v Hradci Králové a předseda České farmaceutické společnosti ČLS JEP, z.s.

PharmDr. Martina Lisá, PhD., MBA, Nemocniční lékárna - vedoucí lékárník

PharmDr. Pavel Grozda, předseda okresního sdružení lékárníků Nový Jičín

jako i zástupci firem

Fagron, Benu, Boiro

a další

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník LI-3-4/2018,
redakce: Eva Marková, Renata Hejralová, grafika Ing. Pepa Hejral,
náklad 480 ks, cena 20 Kč vč. DPH 10 %, příspěvky zasílejte do knihovny
na vetrnik@vysokenadjizerou.cz, uzávěrka 10. dne lichého měsíce,
tel: 481 540 278, tisk povolen MK ČR E 22952, výtiskl H&H Servis 2018.

Strípky z maškarního reje

